

Spoštovane bralke in bralci naših Iskric,

morda se zdi smešno, pa vendar je prva stran Iskric, ki jo pravkar držite v rokah in jo berete, v celotnem postopku priprave časopisa nastala zadnja, zato lahko rečemo, da smo veseli in ponosni nase, da nam je tudi tokrat uspelo. Za to so v prvi vrsti vsekakor zaslužne naše pridne učenke in učenci, ki so poleg svojih obveznosti našli čas in pridno pisali prispevke, njihove mentorice, mentorji oz. učiteljice in učitelji, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali, poleg vseh teh pa velja zahvala tudi vodstvu šole in lokalni skupnosti, ki naše želje in ideje podpirata ter nam uresničitev le-teh tudi omogočata.

Upamo si trditi, da tudi ta številka Iskric prinaša obilo zanimivega branja, da je slikovita, barvita in raznolika. Na naslednjih nekaj straneh prikazujemo naše delo in vidnejše dosežke letošnjega šolskega leta – čeprav se je šele dobro začelo, se je pohvale vrednih dosežkov in zanimivih dogodkov zvrstilo že veliko.

Potrudili smo se, da bi vam jih prikazali čim več in vam s prebiranjem naših prispevkov popestrili praznične dni, ko bo priložnosti za sproščeno branje več kot ponavadi. V času novoletnih počitnic in prazničnih decembrskih dni vam želimo vse lepo in dobro in naj vas pot v letu 2019 vodi po poti uresničenih želja in doseženih ciljev.

Uredniki

ISKRICE

iz Gorišnice

Časopis OŠ Gorišnica, december 2018, letnik 8, številka 15, naklada 600 izvodov

Vztrajnost

Vztrajnost meni pomeni, da pri nogometu vedno vztrajam in treniram z namenom, da se izboljšam, vendar ne gre vse tako hitro, saj se dober ne zbudiš.

Kiar Vertič, 6. b

Vztrajnost mi pomeni, da kljub temu, če padeš, se pobereš in greš dalje.

Rahela Zamuda, 6. b

Vztrajnost pomeni, da ne obupaš. Če začneš nekaj izdelovati, ne moreš odnehati na sredini.

Jaka Šacer, 6. b

Vztrajnost je vrlina, ki jo potrebuje vsak, da lahko doseže uspehe. V šoli, športu, glasbi in tudi v ljubezni je treba vztrajati.

Nia Bela, 8. b

Za mene pomeni vztrajnost, da se nikoli ne smeš predati. Kljub temu, da so na poti do zastavljenega cilja težke ovire, se nikoli ne predaj. Na svetu ni stvari, ki je človek ne bi zmozel doseči.

Maj Visenjak, 8. b

Vztrajnost je pozitivna vrednota, ki pomeni, da se po svojih najboljših močeh trudiš, da dosežeš svoj zastavljen cilj in ne obupaš, dokler ti ne uspe.

Laura Horvat, 8. a

Vztrajnost je nekaj, kar mi vzbuja upanje in moč v to, kar verjamem in sanjam.

Nika Leben, 8. a

Ko ti nekaj ne uspe, poskusiš še tolikokrat, dokler ti končno ne uspe.

Lana Lindič, 8. b

Ko padem, se pobrem.

Andrej Perdan, 7. b

Vztrajnost je, da ne odneham, ko nosim cigle in da ne odneham, ko delam domačo nalogo.

Gaj Purgaj, 2. a

Vztrajen si, ko delaš neko stvar tako dolgo, dokler je ne dokončaš.

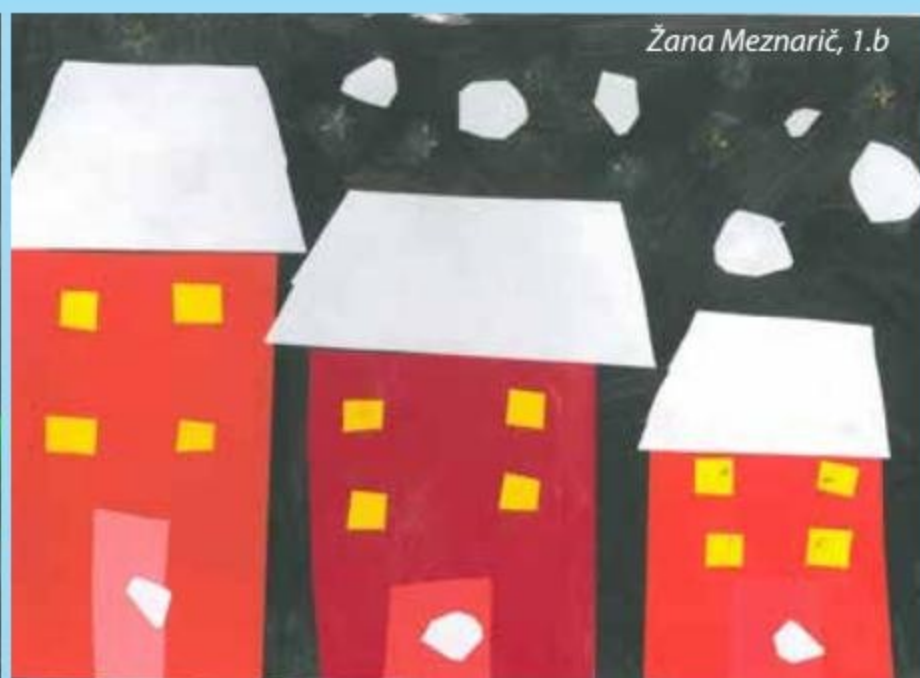
Jurij Bezjak, 2. a

Vztrajnost je lepa čednost in absolutna vrlina, ki se obrestuje.

Tea Horvat, 2. a

Vztrajnost je, ko pomagam pospravljati posodo.

Mia Vidovič, 2. a

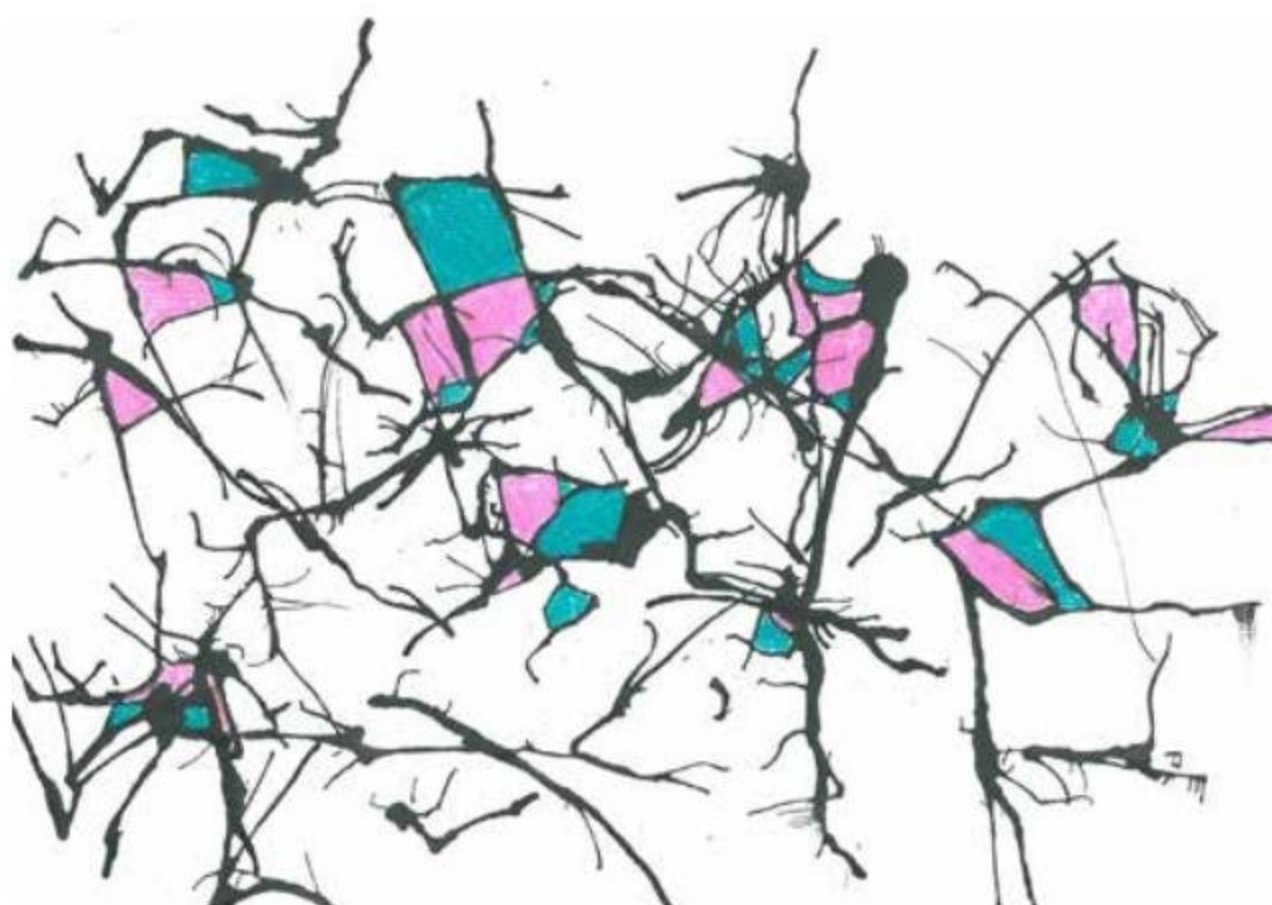
V prazničnem decembru praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Ta dan obeležujemo razglasitev rezultatov plebiscita 26. decembra 1990 (plebiscit je potekal 23. decembra 1990), na katerem je od 93,2 odstotkov udeleženih volivcev na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« okoli 95 odstotkov odgovorilo pritrdilno (tj. 88,5 odstotka vseh volivcev), s čimer se je začela osamosvojitev Slovenije. Slovenci smo spoznali, da lahko uveljavimo svoje interese in odgovornost za lasten razvoj le v samostojni, neodvisni državi. Do septembra 2005 se je praznik imenoval le dan samostojnosti, a so ga s spremembo Zakona o praznikih in dela prostih dnevih dopolnili z »in enotnosti«, saj so na ta dan Slovenci pokazali največjo mero enotnosti v svoji zgodovini. Prav gotovo je to ena najpomembnejših odločitev v narodovi zgodovini, enotnost, izpričana ob tej odločitvi, pa je obveza in opomin vsem, ki upravljajo in bodo upravljali z državo, da bodo njihova ravnanja in odločitve takšne, ki bodo v dobro naši domovini in blagostanju njenih državljanek in državljanov. Takratna politična volja je spoštovala civilno družbo in njene pobude, ki so odpirale prostor za dialog in nove ideje. Ta recept in odgovornost bi bilo nujno uporabiti tudi danes.

Prazniki niso le čas obdarovanja in lepih želja, ampak priložnost, da se zahvalimo vsem, ki nam pomagajo pri našem delu. Iskrena hvala Občini Gorišnica in županu Jožefu Kokotu, ki vzorno skrbita za to, da imata šola in vrtec dobre pogoje za delo. Vsestranska podpora lokalne skupnosti nas zavezuje, da svoje delo opravimo zavzeto, tako da bodo lahko naši učenci uspešno nadaljevali šolanje, obenem pa nas tudi zavezuje, da tudi osnovna šola postane del kulturnega utripa v občini.

Prihajajoči božični prazniki naj s svojim sporočilom prinesejo vsem nam veliko optimizma in moči, da bomo zmogli dovolj življenjske vedrine in moči, da se soočimo z izzivi, ki nas čakajo. Želim vam, da preživite prijetne praznike v krogu svojih družin in tistih, ki jih imate radi, v novem letu pa naj bo vaš korak odmeven, vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriivo, ustvarjalno ter polno lepih in prijetnih trenutkov.

Milan Šilak, ravnatelj

Žana Kolednik, 7. a

Žiga Kokot, 8. b

Dogajalo se je

PLANINSKI IZLET

V soboto, 6. 10. 2018, smo učenci in mentorice planinske dejavnosti odšli na pohod. Z avtobusom smo se odpeljali do osnovne šole v Cirkulanah. Naprej smo se dogovorili in pogovorili o obnašanju na cesti in v gozdu. Od tam smo se odpravili med vinograde in hodili po markirani planinski poti (del Bračičeve planinske poti). Med potjo smo se večkrat okrepčali. Ves čas pohoda smo navdušeni in z zanimanjem opazovali okolico in hribe. Odpravili smo se tudi na vrh Hum, kjer sta nas pričakali dve leseni klopi in prekrasen razgled. Nato smo nabrali kostanje, ki smo si jih na zaključku naše poti pri učiteljici Renati spekli in pojedli. Pohod mi je bil zelo všeč.

Meta Vogrinec, 5. b

DRUŽINA NA OBISKU

Ker se pri pouku učimo o družini, nas je v četrtek obiskala zanimiva družina Vrtačnik. Šteje kar devet članov. V tej družini sta starša in sedem otrok. To so: Špela, Gašper, Ana, Jure, Ema, Zala in Blaž. Trije najstarejši imajo vsak svojo sobo, ostali štirje pa si delijo dve sobi. Najstarejša Špela že študira v Ljubljani, trije obiskujejo OŠ Markovci, trije so še majhni. Bili so zelo pridni. Izvedeli smo, da nekateri tudi obiskujejo glasbeno šolo, da se na morje odpeljejo s svojim kombijem in da vsi sodelujejo pri hišnih opravilih. Čeprav se med seboj tudi skregajo, se imajo vseeno zelo radi in so srečni, da so tako številčna družina.

Teo Zamuda, 4. b

Družina na obisku

FILMSKI FESTIVAL IZOLA 2018

18. in 19. oktobra 2018 je v Izoli potekal Filmski festival IZOLA 2018. Na tekmovalni del festivala smo poslali dva naša filma. Letos je bil poudarek na animiranih filmih.

Zjutraj smo se Zala, Katarina, Dora, Lara in učitelj Boštjan odpeljali proti Izoli. Posneli smo film po lastnem sce-

nariju. Ogledali smo si tudi nov slovenski mladinski film Gajin svet. Film se nam je zelo vtisnil v spomin, saj obravnava sodobne pasti mladostnikov, hkrati pa je zelo poučen. Bili smo tudi v Piranu, kjer smo si ogledali mednarodno likovno razstavo EX tempore 2018.

Domov smo se vrnili v petek v poznih večernih urah.

Udeleženske festivala

OBISK LABORATORIJA KOMUNALNEGA PODJETJA PTUJ

V sredo, 24. 10. 2018, smo obiskali laboratorij Komunalnega podjetja Ptuj. Najprej smo si ogledali laboratorij za analizo odpadne vode, kjer nam je ena izmed 8 zaposlenih pokazala nekatere naprave v laboratoriju, ki jim lajšajo delo in omogočajo natančnejšo analizo. Med drugim je izpostavila pomembnost zelo natančne tehtnice, ki za čim bolj točne rezultate vsak dan preizkusijo z 1 g utežjo, da se prepričajo, da tehtnica vedno deluje popolno. Take podrobnosti so za pravilen rezultat analize vode zelo pomembne. Poleg tega je poudarila pomembnost čistoče oz. sterilnosti, še posebej v

laboratoriju za čiste vode, ki smo si ga ogledali zatem. Kajti, če se vzorec vode okuži z neko bakterijo v samem laboratoriju, so rezultati analize napačni. Zaradi tega se analiza vzorcev vedno opravlja pri odprtem ognju.

Prisotnost različnih bakterij ugotavljajo z različnimi metodami. Pri eni izmed njih vzorec zaprejo v sterilno embalažo in dodajo hrano za bakterije. Če so le-te prisotne, se njihovi iztrebki pod UV lučko obarvajo. S takšnim načinom testirajo le eno vrsto bakterije (kot je npr. E. coli). Druga metoda pa je ta, da v gojišče za bakterije

dodajo vzorec vode in ga postavijo v inkubator, v katerem je točno določena temperatura in ga tam pustijo za točno določen čas. Če pri takem preizkusu zraste do 100 bakterij, je testirana voda še ustrezno čista. S to metodo ugotavljajo prisotnost večih bakterij. V laboratorijih ne testirajo le vode, ampak tudi hrano. V jedeh in živilih lahko najdejo salmonelo, E. coli ipd. Po uporabi testirane vzorce in embalažo, v kateri je preizkus potekal, močno segrejejo in tako uničijo vse bakterije. S tem preprečijo onesnaževanje okolja. Ta obisk laboratorija nam je omogočil vpogled v delo kemikov in podrobneje predstavil analizo vode.

Nika Kralj, 9. b

SLOVENSKA PRETEKLOST IZVEN NAŠIH MEJA

V soboto, 29. 9. 2018, se nas je kar nekaj nadarjenih učencev skupaj z učiteljicami z avtobusom odpeljalo proti Avstriji. Pot nas je vodila v Celovec oziroma Klagenfurt.

Po postanku na slovenski strani, kjer smo lahko pojedli sendvič, smo kaj hitro prišli na avstrijsko stran. Najprej smo se ustavili na obrobju mesta Celovec, kjer smo obiskali eno izmed dvojezičnih šol. Tam sta nas sprejela

gospa, ki je po rodu Slovenka in njen sin, ki se je rodil v Avstriji. Povedala sta nam veliko zanimivega o dvojezičnih šolah in življenju Slovencev v Avstriji. Nato smo odšli v sam center Celovca, kjer smo si najprej ogledali deželni zbor avstrijske Koroške. Sedeli smo lahko na stolih poslancev. V tej zgradbi smo si ogledali še knežji kamen in ogromno grbov, ki krasijo vse štiri stene prostora. Ker smo bili že pošteno lačni, smo se odpravili do McDonald's-a. Sledil je najbolj zanimiv del te ekskurzije – ogled Minimundusa. Bilo je res zelo zanimivo, saj smo lahko

videli replike najbolj znanih zgradb na svetu. Bilo jih je kar 159. To pa še ni bilo vse! Ogledali smo si lahko še kratek 4D film in preizkušali svoje znanje ter spretnosti na različnih igrah. Po napornem, a zanimivem dnevu, smo se morali odpraviti proti domu. Ekskurzija mi je bila zelo zanimiva, še posebej ogled Minimundusa. Zelo sem bila navdušena nad vsemi temi zgradbami. Veselim se že naslednjega šolskega leta in upam, da se bomo lahko odpravili še na drugi del ekskurzije.

Lana Lindič, 8. b

Rahela Zamuda, 6. b

ZLATA KUHALNICA ZA NAŠE ZLATE KUHARSKE MOJSTRE

Učencev, ki so dejavni na kuharskem področju, je iz leta v leto več, zato se že več let zapovrstjo vključujemo na vse projekte s tega področja. Da smo pri svojem delu zelo uspešni, priča tudi letošnji dosežek na državnem tekmovanju Zlata kuhalnica.

V mesecu septembru in oktobru so se Dora Šandor, Maj Visenjak in Sven Hameršak na tekmovanje pridno pripravljali s pomočjo mentorjev Darka Marina (vodja šolske kuhinje, Sodexo, d.o.o.) in učiteljice Mateje Matjašič Pevec. Po receptu Darka Marina so pripravili Rižoto s kozicami, mladimi koprivami in šparglji ter Medeni mille feuille s kostanji in kostanjevo omako. Obe jedi so učenci pripravili in predstavili na državnem tekmovanju Zlata kuhalnica, ki ga je organizirala Turistična zveza Slovenije v sklopu 65. Gosposko-turističnega zbora Slovenije v Portorožu v torek, 9. 10. 2018. Ta dan se je med seboj v pripravi jedi pomerilo kar 16 ekip iz celotne Slovenije. Naši mladi kuharski mojstri so svoje delo odlično opravili, k čemur je zagotovo pripomogla tudi domača spodbuda in aplavz družinskih članov, ki so svojim mladim kuharjem prišli zaploskat kar v Portorož. Za izkazano podporo v imenu vseh, ki smo s trdom vihteli kuhalnice, HVALA!

Vsi trije učenci so se v tekmovalnem delu odlično odrezali, s svojimi kuharskimi sposobnostmi so pripravili odlični jedi, ki sta naši ekipi prislužili ZLATO PRIZNANJE. Med dobitniki zlatih priznanj je bila podeljena tudi zlata, srebrna in bronasta kuhalnica. Prvouvrščena ekipa na državnem nivoju je tako bila ekipa OŠ Ljubno ob Savinji, ki je postala ponosna lastnica zlote kuhalnice, na 2. mestu je bila na naša ekipa (OŠ Gorišnica), ki si je prislužila srebrno kuhalnico, 3. mesto in bronasto kuhalnico pa so si priborili učenci OŠ Rakek.

Vsi, od najmlajšega do najstarejšega učenca in celoten kolektiv šole z vodstvom na čelu, smo na ta dosežek izjemno ponosni. Poleg tega, da nam

daje novega elana za delo v prihodnje, je obenem tudi dokaz, da znamo, zmoremo in dobro delamo. S takšno motivacijo učencev, pridnimi rokami ter odličnim sodelovanjem s šolsko kuhinjo in lokalno skupnostjo nam v

bodoče zadovoljnih učencev, zdravih prehranskih navad in dobrih rezultatov s tekmovanj gotovo ne bo manjkalo.

Mateja Matjašič Pevec

TRENING ROBOTOV

V petek, 26. oktobra 2018, je v Ljubljani na Fakulteti za računalništvo in informatiko potekalo Mednarodno tekmovanje robotike – trening robotov. Na treningu smo se pod mentorstvom učitelja Boštjana Rihtarja preizkusili tudi učenci naše šole, in sicer: Martin Svit Šandor, Jaka Zemljarič, Aljaž Gregorec, Finn Kokol, Žiga Simonič, Žan Majerič, Nino Bohinec, Urban Lindič, Kevin Škofič in Leon Žuran. Pred samim tekmovanjem smo obiskali še Center vesoljskih tehnologij v Vitanju. Postali smo raziskovalci oz. konstruk-

torji in se na kreativen, domiseln in interaktiven način seznanili z delovanjem rakete. Hkrati smo raziskovali in sooblikovali nove možnosti naselitve v človeku neprijaznih razmerah ter primerjali bivanje pod zemljo z življenjskimi razmerami v vesolju. Trening nam je dokaj dobro uspel, saj smo na koncu osvojili 8. mesto. Sedaj vemo, kje so naše pomanjkljivosti in upamo, da jih bomo do tekmovanja odpravili ter tako pridobili še kakšno mesto.

Urban Lindič, 5. b

ZAPELI SMO S ČUKI!

Za pevke in pevce otroškega in mladinskega zbora OŠ Gorišnica se je letošnje šolsko leto začelo nekoliko drugače, kot je bilo načrtovano – klasični, zborovski repertoar pesmi smo za nekaj časa odložili in pričeli s prepevanjem veselih, zabavnih in poskočnih melodij, ki jih dobro pozna vsa Slovenija – pričeli smo prepevati velike uspešnice glasbene skupine Čuki, ki je naše mlade nadobudne pevke in pevce povabila k sodelovanju.

Prvič smo skupaj zapeli v Gorišnici na koncertu, ki ga je ob 70-letnici Štajerskega tednika in 55-letnici Radia Ptuj v Večnamenski dvorani v Gorišnici organizirala družba Radio-Tednik Ptuj. Pevke in pevci so takrat s Čuki zapeli kar 8 njihovih

velikih uspešnic in ker so se tako dobro odrezali, so mlajši pevci kmalu po tem nastupu dobili povabilo, da s Čuki zapojejo še enkrat.

Ker pravijo, da »priložnost zamujena ne vrne se nobena« in ker smo bili povabila k ponovnemu sodelovanju zelo veseli, smo se nanj seveda z veseljem odzvali. Čuki so v nedeljo, 11. 11. 2018, ob svoji 30. obletnici delovanja v Cankarjevem domu v Ljublja-

ni pripravili koncert, na katerem so se predstavile glasbene zvezde slovenske popularne in narodno zabavne glasbe. Seznam nastopajočih je bil dolg in obsežen, med njimi pa je bilo zapisano tudi ime »OPZ OŠ Gorišnica«. Mlade in iskrive očke, ki so kukale iz odra Gallusove dvorane, so žarele od zadovoljstva in ponosa, ko so zapeli tako, kot znajo in zmorejo – ODLIČNO!

Ponosni, da smo lahko zapeli s Čuki, polni navdušenja, pozitivnih vtisov in hvaležnosti za podeljeno priložnost bodo sedaj še z večjo delovno vnemo vadili naprej, še posebej, če bo tudi v bodoče njihov trud nagrajen s takimi priložnostmi, kot je bila ta.

Aleš Pevec

JEDLI SMO TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 16. 11. 2018, smo jutro začeli malo drugače kot po navadi. Kdor je hotel, je lahko v jedilnici pojedel domači kruh z medom in maslom, jabolko ter spil kozarec mleka. Da pa bi tradicionalnemu slovenskemu zajtrku dali še večji pomen, smo v jedilnici nato pripravili še krajši kulturni program.

Pevci mladinskega pevskega zborra smo ob harmonikarski spremljavi Žige Vozliča zapeli Slakovega Čebelarja. Predstavila se je še šolska folklorna skupina, trije učenci iz 6. b razreda pa so recitirali Župančičevo pesem z naslovom Ciciban in čebela. Vse zbrane je nagovoril tudi član Čebelarskega društva Gorišnica, gospod Jože Horvat, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen čebel in čebelarstva. Na koncu prireditve je pomočnica ravnatelj, ga. Klementina Lindič, Dori Šandor, Maju Visenjaku in Svenu Hameršaku za osvojeno 2. mesto in prejeto zlato priznanje na državnem kuharskem tekmovanju Zlata kuharica podelila zlata priznanja ter kuharske knjižice, ki sta jim jih pripravila njihova mentorja, Mateja Matjašič Pevec in Darko Marin. Ker pa smo prejšnji dan na naravoslovnem dnevu izdelovali logotipe in slogane za Šolsko shemo, sta bili podeljeni tudi dve nagradi. Najlepši logotip je narisala Dora Šandor, pri sloganu pa je največ kreativnosti pokazala Metka Sok. Obe sta prejeli knjižni nagradi.

Lana Lindič, 8. b

Jakob, vrtec, skupina Zmajčki

DROBTINICA 2018

V soboto, 13. 10. 2018, smo se prostovoljci mladih članov Rdečega križa iz OŠ Gorišnica zbrali pred Jagrom v Moškanjcih in Mercatorjem v Gorišnici. Sodelovalo nas je šest učencev, štirje pri Jagru in dva pri Mercatorju. To smo bili: Eva Munda, Lara Štajner, Blaž Bezjak, Domen Bezjak, Kiar Vertič in Sara Vozlič. Na stojnicah smo imeli pekarske izdelke iz Mercatorja in iz pekarn v Gorišnici. Pecivo in zelenjavo so podarile gospodinje iz občine

Gorišnica. Kostanje, lešnike in orehe smo nabrali učenci. Ljudem smo v zameno za denar ponudili izdelke iz naše stojnice. Z denarjem, ki smo ga zbrali, smo obogatili šolski sklad. Dobrodelna akcija je po mojem mnenju zelo uspela in mi je bilo v veselje pomagati. Vedno, ko pomagam, so moji občutki neverjetni, ker vem, da z mojo pomočjo pomagam večjemu številu ljudi.

Lara Štajner, 8. b

FILMSKO-IZRAZNA SREDSTVA

V petek, 26. 10. 2018, je v občinski kulturni dvorani za 65 učencev, vpisanih k obveznim izbirnim predmetom Likovno snovanje 1, 2, in 3 (Boštjan Rihtar), Vzgoja za medije – televizija (Mateja Matjašič Pevec) ter interesni dejavnosti Umetnost (Aleš Pevec), potekalo predavanje z delavnico na temo filmsko-izrazna sredstva.

Predavanje s praktičnim prikazom je vodil g. Rok Govednik iz Zavoda za uveljavljanje vizualne kulture Vizo. Izvedeno je bilo v dveh delih (vmes smo imeli 15 minut odmora). Učenci so se med predstavitvijo aktivno vključevali, z veseljem sodelovali v praktičnem delu, najbolj všeč pa jim je bil zadnji del, ko so si ogledali posamezne izseke filmov in jih tudi komentirali.

Upamo, da bodo na novo pridobljeno znanje znali uspešno unovčiti pri vseh »filmskih podvigih«, ki jih v prihodnje čakajo, pri čemer jim želimo obilo kreativnosti in veselja pri delu s kame- ro.

Mateja Matjašič Pevec

POKLICNA TRŽNICA

V ponedeljek, 12. 11. 2018, je v Večnamenski dvorani Gorišnica potekala tržnica poklicev. Predstavilo se je 8 gimnazij in 14 poklicnih srednjih šol iz naše okolice. Učencem 8. in 9. razredov, ki še ne vedo, kje nadaljevati šolanje, je tržnica bila v veliko pomoč, saj so dijaki in profesorji iz različnih šol nudili pomoč in odgovore na zastavljena vprašanja.

Teja Feguš, 9. b

KULTURNI DAN NA GIMNAZIJI PTUJ

V petek, 9. 11. 2018, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na Gimnazijo Ptuj, kjer smo si ogledali muzikal in se nato udeležili še delavnic.

Muzikal z naslovom Songs for ... life, love, dreams je prikazal dva mladostnika na zmenku in vsak njun pogovor obarval z eno izmed pesmi iz slovitih Disneyevih risank. Odlični pevci so se z mnogimi barvitimi rekviziti in kostumi povsem približali posnemanim originalom iz risanih filmov. Po tem doživetju, polnem igranja, plesanja in petja, je vsak izmed razredov sodeloval na različnih delavnicah.

V 9. b razredu so nam najprej predstavili fakultativno učenje kitajščine in nato razkazali šolski laboratorij, v

katerem ponavadi poteka pouk kemije. Da bi bil ogled zanimivejši, so nam pripravili poskuse, ki smo jih opravili v skupinah in tako združili prijetno s koristnim. Ob koncu so nas še natančneje seznanili s šolo glede poteka pouka, nam razložili razliko med športnim in splošnim oddelkom, predstavili obšolske dejavnosti in možnosti izobraževanja po končani gimnaziji.

Z ogledom muzikala smo si razširili obzorja in vsaj delno izkusili svet glasbenega teatra. Ob tem so delavnice učencem, ki še niso izbrali šole, na kateri bodo nadaljevali svojo edukativno pot, pomagale pri odločanju z mnogimi podanimi informacijami o ptujski gimnaziji.

Nika Kralj, 9. b

ZAVEDAMO SE POMENA ZDRAVE PREHRANE!

Tako kot lani, smo tudi ob letošnjem dnevu slovenske hrane, ki ga po vsej Sloveniji obeležujemo s pripravo tradicionalnega slovenskega zajtrka, na OŠ Gorišnica veliko pozornosti namenili zdravim prehranskim navadam otrok in mladostnikov ter kulturnemu odnosu do hrane in prehranjevanja s poudarkom na poznavanju in pomenu lokalno pridelane hrane. Dejavnosti, ki smo jih ob tej priložnosti organizirali in izpeljali, je bilo toliko, da je bilo na naši šoli veselo kar dva dni zapored.

V četrtek, 15. 11. 2018, je za vse naše osnovnošolce potekal naravoslovni dan, posvečen zdravi prehrani. Učenci sami so povedali, da je bil ta dan poučen, pester in zelo zabaven, za kar so zaslužni predvsem gostje in zunanji sodelavci, ki so se prijazno odzvali našemu povabilu k sodelovanju in za učence pripravili številne zanimive delavnice. Za izvedbo naravoslovnega dne z naslovom »Zdrava prehrana« so na ravni celotne šole poskrbeli: Društvo gospodinj Občine Gorišnica, Čebelarsko društvo Gorišnica, lutkovna sekcija PD Ruda Sever Gorišnica, Sodexo, d.o.o., ga. Maja Šmigoc (ZD Ptuj), dijaki in profesorji Biotehniške šole Ptuj ter Srednje šole za živilstvo in prehrano Maribor. Poleg vseh teh dejavnosti pa v tem dnevu nismo pozabili niti na Šolsko shemo, ki je na naši šoli zelo priljubljena, niti na tradicionalni slovenski zajtrk. Vsem oz. vsakemu posebej, ki ste našim učencem s svojim znanjem popestrili ta dan oz. na kakršenkoli drugačen način pomagali pri izvedbi dejavnosti, iskrena hvala!

Naslednji dan, tj. v petek, 16. 11. 2018, smo z aktivnostmi na to temo nadaljevali – še pred pričetkom pouka, med 7.15 in 8. uro, smo učencem postregli zanje brezplačen slovenski tradicionalni zajtrk, katerega pomen smo poudarili in počastili z izvedbo kulturnega programa (več o tem v prispevku Jedli smo tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga je pripravila Lana Lindič). S to kulturno prireditvijo smo sicer sklenili dvodnevne aktivnosti na po-

dročju zdrave prehrane, to pa nikakor ne pomeni, da bomo v bodoče na vse, kar smo se naučili in ustvarili, pozabili. Prav nasprotno! Učenci so obljubili, da bodo to, kar so se na naravoslovnem dnevu naučili, pokazali tudi doma, vsi

skupaj pa se za našo dobrobit še naprej trudimo, da bomo tudi v prihodnje upoštevali nasvete in priporočila zdrave prehrane.

Mateja Matjašič Pevec

Lan Kolarič, 3. a

Dora Visenjak, 3. a

RAČUNALNIŠKO TEKMOVANJE ACM BOBER

Poznavanje računalništva in informatike je dandanes nujno za vsakdanje delovanje vsakega posameznika in je eden ključnih pogojev za razvoj in uspešno delovanje gospodarstva. Zato je potrebno mlade nad računalništvom in informatiko navdušiti ter jim s tem približati računalniško mišljenje. Na naši šoli smo tudi letos učencem ponudili možnost, da se preizkusijo v računalniškem tekmovanju Bober. To je mednarodno tekmovanje iz računalniškega razmišljanja, v katerega je vključenih 36 držav iz celega sveta.

Učenci v vseh državah rešujejo enake naloge, prevedene v svoj jezik. V Sloveniji veliko otrok tekmuje na tem tekmovanju, zato se Slovenija uvršča po deležu otrok, ki se udeležijo tekmovanja, v sam svetovni vrh. Naloge so zanimive, zabavne in od učenca zahtevajo več miselnih procesov hkrati. Učenci od 2. do 5. razreda rešujejo naloge na polah. Pripravljajo se v okviru dodatnega pouka. Pri nas je na razredni stopnji tekmovalo 66 učencev. Učenci od 6. do 9. razreda pa rešujejo naloge na računalnikih. Pripravljajo se pri mentorici v računalniški učilnici ali rešujejo naloge preteklih let kar doma na računalniku. Ker smo dali možnost tekmovanja vsem učencem,

Zoja Holcer, 7. a

se jih je na predmetni stopnji prijavilo kar 41. Čestitke vsem tekmovalcem za vložen trud in izkazano znanje.

Mentorica tekmovanja: Marjeta Horvat

NARAVOSLOVNI DAN NA BIOTEHNIŠKI ŠOLI

V četrtek, 15. 11. 2018, smo vsi učenci naše šole imeli naravoslovni dan na temo zdrave prehrane. Vsi, razen nas, osmošolcev, so ostali v šoli, kjer so imeli različne delavnice, mi pa smo se zjutraj izpred šole odpravili proti Turnišču oz. natančneje na šolsko posest Biotehniške šole Ptuj. Tam je najprej sledilo predavanje oz. predstavitev vsega, kar biotehniška šola ponuja. Izvedeli smo veliko zanimivega – nekateri sošolci so celo ugotovili, da bo ta šola prava izbira zanje. Sledilo je terensko delo. Dobili smo učne liste, na katerih so bile predvsem naloge o rastlinah. Hodili smo po poti in dobili veliko zanimivih informacij. Po končani nalogi je sledila vrnitev v biotehniško šolo, kjer so nas pogostili z domačimi (torej pri njih pripravljenimi) prigrizki in napitki: jabolčnim sokom, keksi, jabolčnimi krhlji in jabolki. Po odlični malici smo se zahvalili in se odpravili nazaj proti Gorišnici. Dan je bil zanimiv in poučen, saj smo dobili veliko zanimivih informacij.

Vita Irgolič, 8. b in
Ivona Hameršak, 8. a

BOŽIČNO-NOVOLETNE DELAVNICE

V torek, 27. 11. 2018, smo imeli na šoli tehniški dan. V našem razredu smo izdelovali čajne svečke, snežake, božične obeske ter voščilnice. Izdelke smo delali 4 ure, po tem pa smo se lotili pospravljanja. Ko smo pospravili smo si postregli s

toplim čajem in čokoladnimi piškoti, zraven pa nam je na kitaro zaigral Taj Kolarič. Na preostali del ure, smo se igrali še različnih igr, katerih se je spomnila učiteljica Tina.

Ta dan mi je bil zelo všeč!

Klar Vertič, 6. b

OBISK BOTANIČNEGA VRTA

9. razredi smo se v ponedeljek, 17. 9. 2018, ob 8.30 uri odpravili v Botanični vrt Univerze v Mariboru. Sprejel nas je botanik Ignac. Po sprejemu smo se odpravili na sprehod po vrtu. Med potjo smo spoznali mnoge zanimive rastlinske vrste, nekatere med njimi so bile tudi strupene: kavkaški dežen in jesenski podlesek. Priložnost smo imeli spoznati tudi zdravilne rastline: dišeči vratič, vrbo in ognjič. Gospod Ignac nas je seznanil še z osnovami krajinske arhitekture, videli pa smo lahko tudi veliko različnih vrtnih slogov, ki so prisotni v slovenskem prostoru. Del vrta, ki ga je navdihnil francoski stil, je bil po mnenju večine najlepši. V tem delu se prirejajo tudi poroke. Dan smo zaključili ob 13. uri. Bilo je zelo poučno in zanimivo.

Tita Majerič in Brina Kolarič, 9. b

Dora Šandor, 8. b

Maj Visenjaj, 8. b

Vita Irgolič, 8. b

SVETOVNI DAN HRANE

Svetovni dan hrane obeležujemo vsako leto 16. oktobra z namenom, da bi opozorili na veliko število lačnih ust po svetu. Svetovni dan hrane je uvedla organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo. Omenjen datum je bil izbran, saj je bila takrat leta 1945 ustanovljena organizacija. Na ta dan potekajo po svetu različni kongresi na tematiko prehrane in lakote po vsem svetu, na naši šoli pa imamo na ta dan samopostrežno malico, pri kateri lahko izbiramo med mnogimi dobrotami. Naši kuharji nam pripravijo vse, kar nam srce poželi - od praženih jajc, hrenovk, klobas, različnih namazov, pa vse do palačink. Ta dan jemo res zelo dobro!

Čeprav se na naši šoli ta dan dodobra nasitimo in z našimi polnimi želodčki prav nič ne spominjamo na lačne otroke širom sveta menim, da kljub temu pristavimo svoj piskrček k obeleženju svetovnega dne hrane. Namreč, na ta dan reditelji ne odnesejo skoraj nič ostankov hrane, saj se najde dobrota za vse vrste okusov. Všeč mi je, da lahko sami izberemo hrano, ki se nam v tistem trenutku najbolj prileže.

Nia Bela, 8. b

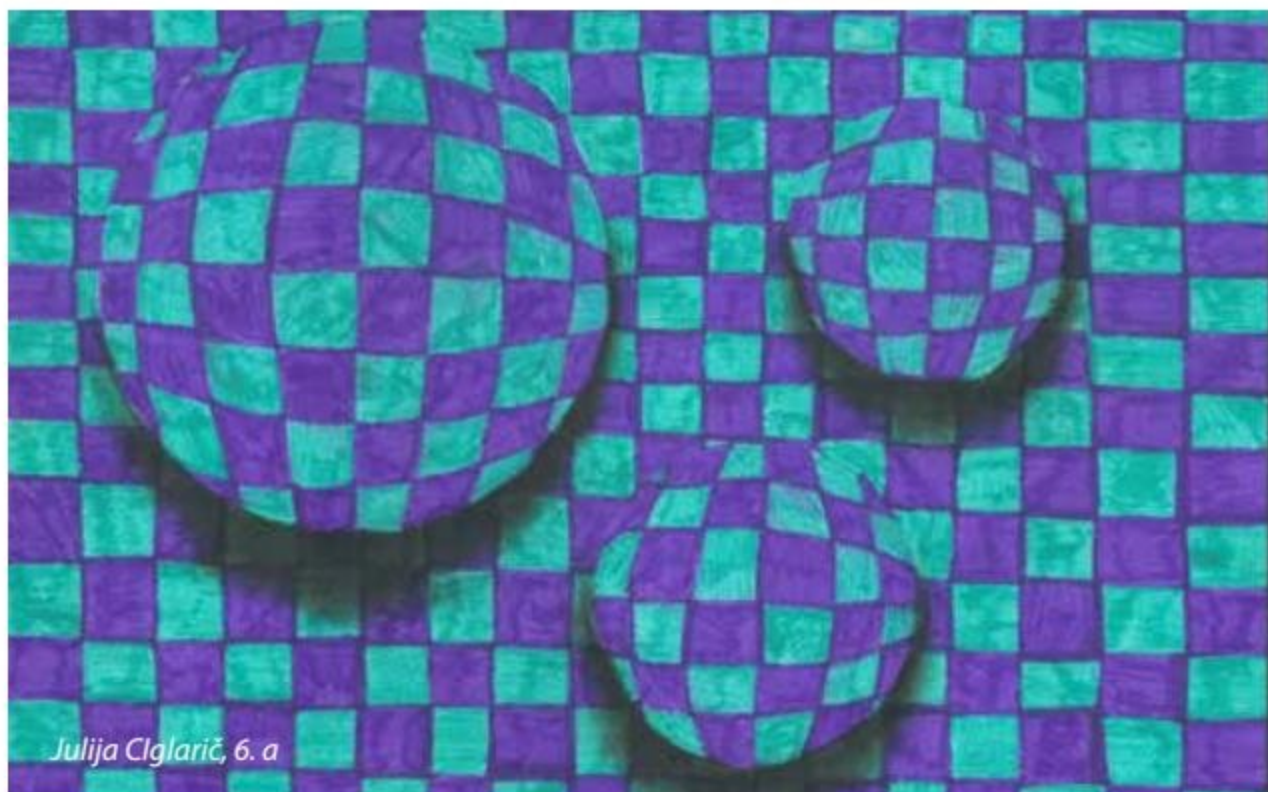
OBISKAL NAS JE (ŠE VEDNO NAŠ) JAN

V četrtek, 29. 11. 2018, nas je obiskal naš nekdanji sošolec Jan. Z nami je bil od 1. do 5. razreda, nato pa se je moral preseliti v Avstrijo.

Čas od jutra do njegovega prihoda se nam je zelo vlekel. Ure so bile daljše kot po navadi. Končno je bila ura 12.15, ko je bilo pouka konec. Z razredničarko, učiteljico Matejo Matjašič Pevec, smo se dogovorili, da si razdelimo naloge in mu pripravimo presenečenje: Taj je poskrbel za majico z logotipom njegove najljubše videoigre, na katero smo se vsi podpisali, razredničarka je poskrbela za uokvirjeno fotografijo našega razreda, vsak od nas pa mu je narisal risbico in napisal sporočilo ali posvetilo, ki smo jih speli v knjižico. Z vsem tem smo ga pričakali v matematični učilnici. Skupaj s Tadejem sva ga počakala v jedilnici.

Tadej in jaz sva ga pričakala v avli. Bila sva zelo vesela, ko sva ga zagledala, saj se dolgo nismo videli. Zatem sva ga odpeljala v učilnico, kjer so ga čakali še ostali sošolci. Pozdrav je bil dolg, saj smo ga vsi zelo pogrešali. Vse nas je zanimalo, kako je v »novi« šoli, kakšni so sošolci, ali so učitelji bolj strogi kot naši, ali je našel nove prijatelje ... Skratka, izvedeti smo hoteli prav vse. Jan je s seboj prinesel tudi nekaj sladkarij, zato smo preostali čas preživeli ob pogovarjanju, sladkanju in obujanju spominov. Sam sicer ne vem, kako so se moji sošolci imeli v vrtcu, sem pa slišal, da so že takrat znali kaj ušpičiti. Seveda Jan ni pozabil niti na učiteljice, ki so ga učile, zato je šel pozdravit tudi njih. Čas je hitro minil in morali smo se posloviti. Komaj čakamo, da ga spet vidimo. Želimo si, da nas večkrat obiše – naslednjič za dlje časa.

Anej Založnik, 6. b

Julija Ciglarich, 6. a

ŠOLSKA IZMENJEVALNICA

V tednu zmanjševanja odpadkov smo 22. 11. 2018 pripravili projekt po imenu šolska izmenjevalnica. Da knjig in igrač, na katere smo že malo pozabili, ne bi vrgli v smeti, smo jih prinesli v šolo in jih izmenjali z drugimi učenci. Ko smo prišli v likovno učilnico, kjer je bila izmenjevalnica, smo dobili kupone. Za vsak kupon smo dobili eno igračo ali knjigo. Šolska izmenjevalnica se mi je zdela zelo dobra in koristna ideja.

Lan Kolarič, 3. a

RAZSTAVA

»VOJNA ZA SLOVENIJO 1991«

V tednu od 17. do 21. septembra 2018 smo imeli na šoli na ogled zelo zanimivo razstavo z naslovom »Vojna za Slovenijo 1991«. Razstavo so pripravili člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ptuj.

Učencem 8. in 9. razredov so v torek in sredo pripravili enourno predavanje na temo dogodkov v času osamosvajanja Republike Slovenije in vojne za samostojnost, na katerem so nam predstavili dogodke iz časov priprav na osamosvojitve, čas osamosvajanja in vojno za Slovenijo. Velik poudarek je bil predvsem na dogodkih, ki so se odvijali na ptujskem področju. Učenci ostalih razredov so si lahko razstavo ogledali v času odmorov ali organizirano med poukom.

Razstava je bila zelo zanimiva in poučna, saj smo spoznali veliko novega o naši bližnji preteklosti.

Lana Lindič, 8. b

MARIBOR OPEN 2018

Minilo je natanko eno leto od našega prvega nastopa na Mednarodnem plesnem turnirju v standardnih in latinsko-ameriških plesih, imenovanem Maribor Open, ki je tokrat potekal od 30. 11. do 2. 12. 2018. Letos smo se tja odpravili v še številčnejši zasedbi kot preteklo leto in ponovno navdušili obiskovalce.

Predstavili smo se s točko Zaplešimo v svet pravljič. Ta je združila plesno znanje približno šestdesetih plesalcev, učencev od 2. do 9. razreda.

Seveda gre velika zahvala mentoricam Ireni Forštnarič, Tini Brodnjak Kokot in Špeli Valenko, ki so poskrbele, da je bila točka tako koreografsko, kot tudi kostumsko brezhibna.

Sodeč po nasmeških, ki so se izrisali

na obrazih organizatorjev, so bili nad našo uprizoritvijo navdušeni, zato slutim, da se naslednje leto ponovno obeta priložnost, da pokažemo naše

celoletno delo skozi novo plesno zgodbo in nekoliko popestrimo turnir. Se že veselimo!

Brina Kolarič, 9. b

Metka Sok, 7. b

NARAVOSLOVNI DAN: VINOGRAD

V ponedeljek, 17. 9. 2018, smo se 6. razredi odpravili v vinograd k dedku Gala Bezjaka. Šli smo peš. Pot nas je vodila preko Pesnice v Tivolce, kjer nas je pričakal g. Bezjak. Najprej smo malicali, nato pa nam je učiteljica naravoslovja, ga. Zdenka Zver, razdelila učne liste, ki smo jih skupaj reševali. Ni bilo težko, saj smo odgovore skupaj z učiteljico poiskali kar na trtah v vino-

gradu. Ko smo končali, smo pospravili, vzeli nahrbtnike in počakali na gospoda. Čakalo nas je presenečenje, saj je gospod prišel s cestnim vlakcem in nas odpeljal do šole. Med potjo smo odložili nekaj sošolcev. Ta dan nam je bil še posebej všeč, ker smo ga preživeli v naravi in zato, ker smo imeli to čast, da smo se peljali z vlakcem.

Tadej Žuran, 6. b

Zoja Holcer, 7. a

KAJ SE DOGAJA V 1. A?

Za nami so trije meseci privajanja na šolske klopi. V tem času smo dobro spoznali drug drugega, učiteljice, šolske prostore, šolske delavce, pravila ... Radi imamo razgiban pouk, domačo nalogo, igro. So trenutki, ko se še namulimo ali razjočemo, a kljub temu vsak dan postajamo bolj pogumni in strpni šolarji. Učencem 1. A je najbolj všeč:

- * ko se učimo matematiko. *Leon, Žak, Jakob T., Tana*
- * ko pišemo in se igramo. *Vito*
- * ko se igramo. *Val, Aljaž, Vid, Nik*
- * ko pišemo. *Tai*
- * ko imamo šport. *Jakob K.*
- * ko imamo pouk. *Ian*
- * ko se učimo. *Liza, Kaja, Tija*
- * kosilo. *Ela*
- * igrače... *Mia*
- * ko rešujemo naloge. *Lina*
- * ko se družim z Lino in Zalo. *Tamina*
- * zbiranje fižolčkov. *Zala*
- * da smo prijatelji in da pospravljamo. *Neli*

TAKO PA SE UČIMO:

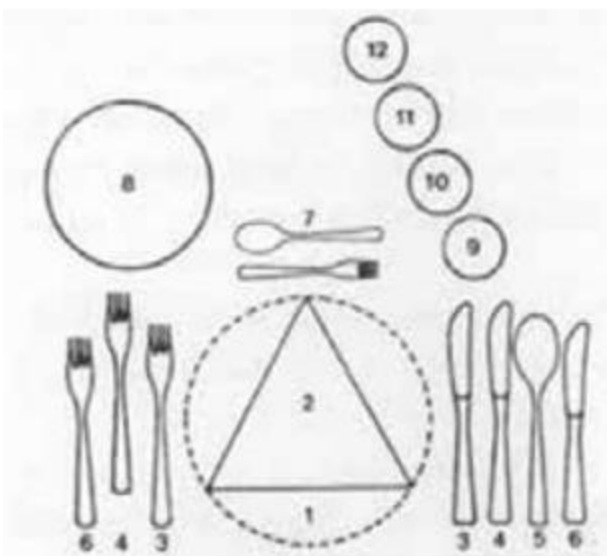
PRIPRAVLJALI SMO POGRINJKE

V sredo smo se pri uri gospodinjstva skupaj z učiteljico Ireno odpravili v Hotel Botra. Tam nas je pričakala šefica Doris in nam predstavila program. V dvorani nam je govorila o zgodovini pogrinjkov in o kulturah prehranjevanja v različnih državah. Nato nam je pokazala, kako pravilno pripravimo pogrinjek in kako zložimo prtiček. Po predstavitvi smo napisali svoje jedilnike in kriterije uspešnosti. Po parih smo hodili v dvorano in pripravljali pogrinjke. Na mize smo dali prt, nadprt, pribor, krožnike, kozarce, prtičke in dekoracijo. Paziti smo morali na barvno usklajenost. Po konča-

nem delu smo predstavili svoje pogrinjke in odgovorili na vprašanja gospe Doris. Po kriterijih uspešnosti je sledilo vrstniško vrednotenje, nekateri so se vrednotili sami. Nato smo dobili ocene in pospravili pogrinjke. Da pa ne bi bili lačni ali žejni, smo dobili pice in pijačo.

Imeli smo veliko časa za druženje in učenje eden od drugega. Med pripravo pogrinjka sem bil nestrpen. Čeprav smo bili le fantje, smo se veliko naučili, se potrudili, uspešno končali delo. Bilo mi je zelo všeč.

Gal Bezjak, 6. a

JESENSKI KROS

Ponavadi preživim sobote z družino, ampak ta sobota je bila drugačna. Imeli smo jesenski kros. Potekal je v Moškanjcih.

Ko smo pripešali v Moškanjce na letališče, sem imela malo treme. Najprej so bili na vrsti peti in šesti razredi. Komaj sem čakala, da bo tek za mano. Letos sem bila eno mesto slabša kot lani, čeprav sem se potrudila po svojih najboljših močeh. Tek ni moj najljubši šport, raje imam igre z žogo.

Bila je lepa sobota in bila sem zadovoljna s svojim tekom, si pa želim, da bi bila naslednje leto uspešnejša.

Iza Irgolič, 4. b

MEDOBČINSKO ROKOMETNO TEKMOVANJE STAREJŠIH DEKLIC

V četrtek, 8. 11. 2018, smo se s šolsko rokometno ekipo odpravili v OŠ Ljudski vrt Ptuj na rokometno tekmovanje. Odhod je bil ob 10.30 uri. Odigrale smo tri tekme in vse uspešno zmagale. Najtežja se mi je zdela tekma z OŠ Markovci, saj so kar dobra ekipa. Zraven ekipe iz OŠ Markovci pa smo se pomerile še z dekletmi iz OŠ Cirkulane in OŠ Ljudski vrt Ptuj. Po končanih tekmah je sledila podelitev medalj. Nazaj v Gorišnico smo se vrnili okoli 16. ure.

Povedati moram še, da smo v ekipi bile: Dora Šandor, Tajda Horvat, Živa Trunk, Urša Kolenko, Pia Ozmec, Kimi Kuhar, Vita Irgolič in jaz, Naja Geč. Naš trener je bil učitelj Zdravko Tobijas, spremljal in bodril pa nas je tudi Darko Žnidarič. Zaradi zmage smo se uvrstile na področno tekmovanje, ki se ga zelo veselimo.

Naja Geč, 6. b

TEKMOVANJE V ŠOLSKEM NOGOMETU

V torek, 13. 11. 2018, smo se s šolsko nogometno ekipo odpravili na polfinale medobčinskega tekmovanja. V ekipi so sodelovali devetošolci Žiga Horvat, Luka Bohinec, Ivo Pintarič, Taj Starčič in Urban Erjavec ter osmošolci Žiga Vozlič, Žiga Kokot in Jaka Antolič. To ekipo je vodil učitelj Zdravko Tobijas.

Naše nasprotne ekipe so bile OŠ Majšperk, OŠ Olge Meglič in gostiteljica, OŠ Juršinci. OŠ Majšperk in OŠ Juršinci smo premagali z manj napora kot OŠ Olge Meglič. V to zadnjo tekmo smo vložili vso svoje znanje in moči. Ker smo bili prvi v tej skupini, smo se uvrstili v nadaljnje tekmovanje, torej v finale medobčinskega tekmovanja.

Drugo tekmovanje je bilo v torek, 27. 11. 2018, v OŠ Kidričevo. Takrat smo v

ekipi naše šole igrali Žiga Horvat, Luka Bohinec, Ivo Pintarič, Taj Starčič, Urban Erjavec, Žiga Vozlič in Žiga Kokot. Med seboj smo se pomerili člani ekip OŠ Markovci, OŠ Kidričevo, OŠ Videm in mi. Vse ekipe smo bile zelo izenačene, saj je bilo veliko izenačenih rezultatov, vendar se na našo žalost nismo uvrstili naprej. Na tem tekmovanju smo imeli tudi veliko poškodb.

Meni se je zdelo tekmovanje zelo zanimivo, iz njega sem se tudi veliko naučil. Iz tekmovanja smo se vrnili tudi z dejstvom, ki nam veliko pomeni: po devetih letih smo prva ekipa, ki se je uvrstila naprej, na finale medobčinskega tekmovanja.

Žiga Kokot, 8. b

KOLESARJENJE

V četrtek, 11. 10. 2018, smo z učenci 5. b razreda realizirali dan dejavnosti (kolesarjenje).

Prvo uro smo namenili pogovoru o prometnih vsebinah in poteku dneva. Pregledali smo opremo in očistili šolska kolesa, popravili namestitve čelad in jih varno zapeli na glavo. Nato smo se, še zadnjič pred opravljanjem kolesarskega izpita, zapeljali po trasi, ki je bila določena za ocenjevanje. Pred šolo so nas pričakali policisti. Skrbno so pregledali kolesa in podali učencem še zadnja navodila. S spremljevalci smo zasedli postaje ocenjevanja in v intervalih spuščali vsakega učenca na cesto.

Vsi so bili uspešni. Policisti so pohvalili njihovo znanje in spretnost. V naslednjih dneh so učenci prejeli še kolesarske izkaznice.

Dan smo zaključili s športnimi igrami na prostem in obilo dobre volje.

Maja Bencek

Lara Bezjak, 7. a

Ema Lešnik, 4. a

POHVALE VREDNI DOSEŽKI UČENCEV NAŠE ŠOLE V TEM ŠOLSKEM LETU

Logika, šolsko tekmovanje

- * 3. a: Jurij Cvitanič, Hendrik Štajner, Maša Šacer, Tjaša Meško, Lan Kolarič, Jan Sebastijan Kolarič;
 - * 3. b: Jaka Žuran, Zala Zemljarič, Valentina Valenko, Vita trofenik, Niko Poplatnik, Timotej Plošinjak, Tjaša Leben, Maša Bezjak, Nejc Čuš;
 - * 4. a: Ana Čurin Prapotnik, Iza Irgolič, Špela Kokot, Iza Lenart, Niko Poharič, Špela Vidovič;
 - * 4. b: Val Alič Voršič;
 - * 5. a: Gal Kolarič, Oskar Vrabič;
 - * 5. b: Nadja Horvat, Martin Svit Šandor, Emma Valenko, Meta Vogrinec;
 - * 6. a: Gal Bezjak, Julija Ciglarič, Val Firbas, Teja Hebar, David Jelen, Miha Kovačec;
 - * 6. b: Rahela Zamuda;
 - * 7. a: Živa Bezjak, Adrian Munda, Nika Murk, Lara Bezjak - uvrstitev na državno tekmovanje,
 - * Andraž Kolarič - uvrstitev na državno tekmovanje, Hana Štalcer - uvrstitev na državno tekmovanje;
 - * 7. b: Leoni Corina Ranfl;
 - * 8. b: Vita Irgolič, Maj Visenjak, Nia Bela - uvrstitev na državno tekmovanje;
 - * 9. a: Anja Kociper;
 - * 9. b: Brina Kolarič - uvrstitev na državno tekmovanje;
- mentorici: Andreja Kolarič in Eva Jazbec; koordinatorka: Patricija Kramberger Rom

Medobčinski kros za učence osnovnih šol

- * 4. a: Gašper Hrga, Tai Žuran, Ana Čurin Prapotnik;
 - * 5. a: Neli Vesenjaj, Jure Zelenko;
 - * 5. b: Tjaša Plošinjak, Ina Rakuša, Žan Majerič, Nino Bohinec – 5. mesto;
 - * 6. a: Nina Levanič, Stina Lorenčič, Miha Kovačec;
 - * 6. b: Sara Čagran, Blaž Bezjak, Rok Petrovič;
 - * 8. a: Žiga Vozlič, Kimi Kuhar – 1. mesto;
 - * 8. b: Samuel Zamuda, Tajda Horvat, Žiga Kokot – 4. mesto, Lucija Zelenko – 4. mesto, Vadym Iachmin – 1. mesto;
 - * 9. a: Nika Golob, Maja Petek – 5. mesto;
 - * 9. b: Anja Krajnc;
- mentorja: Gorazd Šket in Zdravko Tobijas

Prvi turnir Štajerske kadetske šahovske lige

- * 6. a: David Jelen – 16. mesto, Miha Kovačec – 27. mesto, Val Firbas – 32. mesto;
- * 8. a: Laura Horvat – 18. mesto, Filip Kokol – 23. mesto;

- * 8. b: Vita Irgolič – 17. mesto;
 - * 9. a: Anja Kociper – 21. mesto in Zala Vesenjaj – 22. mesto;
- mentorici: Anita Voršič in Klementina Lindič

Medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše dečke

- * ekipno 4. mesto
- mentorja: Gorazd Šket in Zdravko Tobijas

Medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše deklice

- * ekipno 1. mesto
- mentorja: Gorazd Šket in Zdravko Tobijas

Medobčinsko tekmovanje OŠ v malem nogometu za starejše dečke

- * ekipno 1. mesto
- mentorja: Gorazd Šket in Zdravko Tobijas

Šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni:

- * 8. a: Katarina Bezjak, Natalia Ciglar, Kaja Graber, Ivona Hameršak, Laura Horvat, Kimi Kuhar, Nika Leben;
 - * 8. b: Tajda Horvat, Vita Irgolič, Gal Trunk, Nejc Trunk, Lana Lindič - uvrstitev na državno tekmovanje; 9. a: Maja Petek;
 - * 9. b: Tita Majerič, Pia Ozmec, Saša Arnuš - uvrstitev na državno tekmovanje, Nika Kralj - uvrstitev na državno tekmovanje;
- mentorica: Tina Erhatic

Šolsko tekmovanje iz angleščine za 8. razrede

- * 8. a: Natalia Ciglar, Kaja Graber, Filip Kokol, Nika Leben, Daniela Roškar;
 - * 8. b: Vita Irgolič, Lana Lindič, Nejc Trunk, Maj Visenjak, Lucija Zelenko, Luka Zorko;
- mentorica: Maja Dobljekar

Šolsko Proteusovo tekmovanje – tekmovanje iz znanja biologije

- * 8. b: Nia Bela, Vita Irgolič, Julija Korez, Lana Lindič, Tajda Horvat, Lara Štajner, Nejc Trunk, Živa Trunk, Lucija Zelenko - uvrstitev na državno tekmovanje, Samuel Zamuda - uvrstitev na državno tekmovanje;
 - * 9. a: Anja Kociper, Tea Brumen;
 - * 9. b: Saša Arnuš, Luka Bohinec, Blaž Kovačec, Tita Majerič, Brina Kolarič - uvrstitev na državno tekmovanje;
- mentorica: Iva Trop

Finale medobčinskega tekmovanja OŠ v nogometu za starejše dečke

* ekipno 4. mesto

mentorja: Gorazd Šket in Zdravko Tobijas

Šolsko tekmovanje iz angleščine za 9. razrede

* 9. a: Saša Arnuš, Žiga Horvat, Tita Majerič, Sven Hameršak, Luka Matjašič, Nika Kralj - bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje, Teja Feguš - bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje;

* 9. b: Žiga Belšak, Maja Petek, Kiara Petrovič, Tea Brumen, Luka Belšak - bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje;

mentorica: Maja Dobljekar

Državno tekmovanje iz logike

7. a: Andraž Kolarič – srebrno priznanje, Lara Bezjak – bronasto priznanje, Hana Štalcer – bronasto priznanje;

8. b: Nia Bela – bronasto priznanje;

9. b: Brina Kolarič – bronasto priznanje;

mentorica: Eva Jazbec, koordinatorka: Patricija Kramberger Rom

Državno tekmovanje za Zlato Kuhalnico

* 2. mesto in zlato priznanje

* 8. b: Dora Šandor, Maj Visenjak;

* 9. b: Sven Hameršak;

mentorica: Mateja Matjašič Pevec in zunanji sodelavec Darko Marin

Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

* 8. b: Lana Lindič – bronasto priznanje;

* 9. b: Saša Arnuš – zlato priznanje, Nika Kralj – srebrno priznanje;

mentorica: Tina Erhatic

Mednarodno tekmovanje robotike – trening robotov

* 4. a: Jaka Zemljarič;

* 4. b: Martin Svit Šandor, Aljaž Gregorec, Finn Kokol, Žiga Simonič, Žan Majerič, Nino Bohinec, Urban Lindič, Kevin Škofič, Leon Žuran;

* ekipno 8. mesto;

mentor: Boštjan Rihtar

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Državno tekmovanje iz logike je potekalo 20. oktobra 2018 na OŠ Sveti Tomaž. Udeležili so se ga naslednji učenci OŠ Gorišnica: sedmošolci Andraž Kolarič, Lara Bezjak in Hana Štalcer, osmošolka Nia Bela ter devetošolka Brina Kolarič.

Tekmovanje je bilo zelo zahtevno, a so se učenci kljub temu potrudili po najboljših močeh in tako osvojili: Lara Bezjak in Hana Štalcer bronasto priznanje, Nia Bela bronasto priznanje, Brina Kolarič bronasto priznanje in Andraž Kolarič srebrno priznanje.

Čestitke vsem za izkazan trud in znanje.

Patricija Kramberger Rom in Eva Jazbec

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

V soboto, 17. 11. 2018, smo se Nika Kralj in Saša Arnuš iz 9. b razreda ter jaz v spremstvu učiteljice Tine Erhatic odpeljale proti Ljutomeru, kjer je na Gimnaziji Franca Miklošiča Ljutomer potekalo državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni.

Ko smo prispele v gimnazijo, smo najprej dobile vsaka svojo malico. Zatem smo se odpravile proti telovadnici na kratek kulturni program. Prisluhnili smo dvema dijakinjama, nato pa sta nas voditelja seznanila še s pravili pisanja. Razporedili so nas po učilnicah in začelo se je težko pričakovano razmišljanje. Ko smo odpisali, smo se ponovno zbrali v jedilnici, pojedli vsak svojo malico in počakali na učitelje. Polne različnih dvomov o pravih odgovorih smo se odpravile proti domu.

Zelo sem bila zadovoljna s samo organizacijo tekmovanja. Upam, da bom imela naslednje leto ponovno priložnost, da se udeležim državnega tekmovanja iz znanja o sladkorni bolezni, saj sem se že letos veliko novega naučila.

Lana Lindič, 8. b

... Z UČITELJICO ZDENKO ZVER

Učiteljica Zdenka, se nam lahko za začetek predstavite?

Moje ime je Zdenka. Sem profesorica biologije, kemije in naravoslovja, moj prvi poklic pa je vzgojiteljica predšolskih otrok.

Kako je potekalo vaše šolanje? Kdo vas je zanj navdušil?

Vedno sem imela rada otroke. Kot osnovnošolka in srednješolka sem pazila svoji nečakinji. To delo me je zelo veselilo, saj sem se rada ukvarjala z otroki – zaradi tega sem se tudi vpisala v šolo za vzgojiteljico predšolskih otrok. Potem sem sicer želela šolanje nadaljevati, a ker sem prejemale štipendijo, sem morala nekaj časa delati kot vzgojiteljica. Zatem sem nadaljevala s študijem in diplomirala na mariborski univerzi.

Ste med šolanjem kdaj podvomili, da mogoče ta poklic ni za vas?

Šolanje je pač včasih naporno, vendar nikoli nisem pomislila na to, da sem izbrala napačen poklic.

Kako dolgo že poučujete na naši šoli? Če bi lahko še enkrat izbrali, kje se boste zaposlili, bi izbrali Gorišnico ali bi raje odšli kam drugam?

Na tej šoli sem 21 let. Zelo sem vesela, da sem se zaposlila v Gorišnici, ker se tukaj dobro počutim in mislim, da je naša šola ena izmed najboljših osnovnih šol.

So se učenci spremenili v času vašega poučevanja?

Nekaj že, čeprav mislim, da smo se učitelji spremenili bolj kot učenci. Imamo drugačne pristope, kar me tudi veseli.

Imate kakšno zanimivo prigodo odkar učite na šoli?

Trenutno se spomnim ene: pred leti so pri biologiji bili dečki in deklice ločeni. Ko sem imela dečke biologijo, so deklice imele športno in obratno. Enkrat sem vstopila v razred, takrat sem imela dečke, in jim povedala, da bomo začeli z razmnoževanjem. Eden izmed učenec pa se je oglasil, da to ne bo šlo, saj so deklice pri športni. (smeh)

Glede na to, da učite kemijo, je šlo kdaj kaj narobe pri poskusih?

Ja, tudi to se je že zgodilo. Ponavadi uspe, včasih tudi ne. Zgodilo se je že, da je kakšna epruveta počila, da pokus ni uspel in smo ga morali ponoviti, da smo odpadke prehitro vrgli v koš in se je iz njega začelo smoditi ...

Je naporno učiti?

Včasih res ... Vsaka stvar je lahko naporna, vendar običajno ni naporna.

Kaj vas pri pouku najbolj razveseli oz. kdaj ste najbolj srečni, da ste izbrali to službo?

Takrat, ko delim petice, seveda.

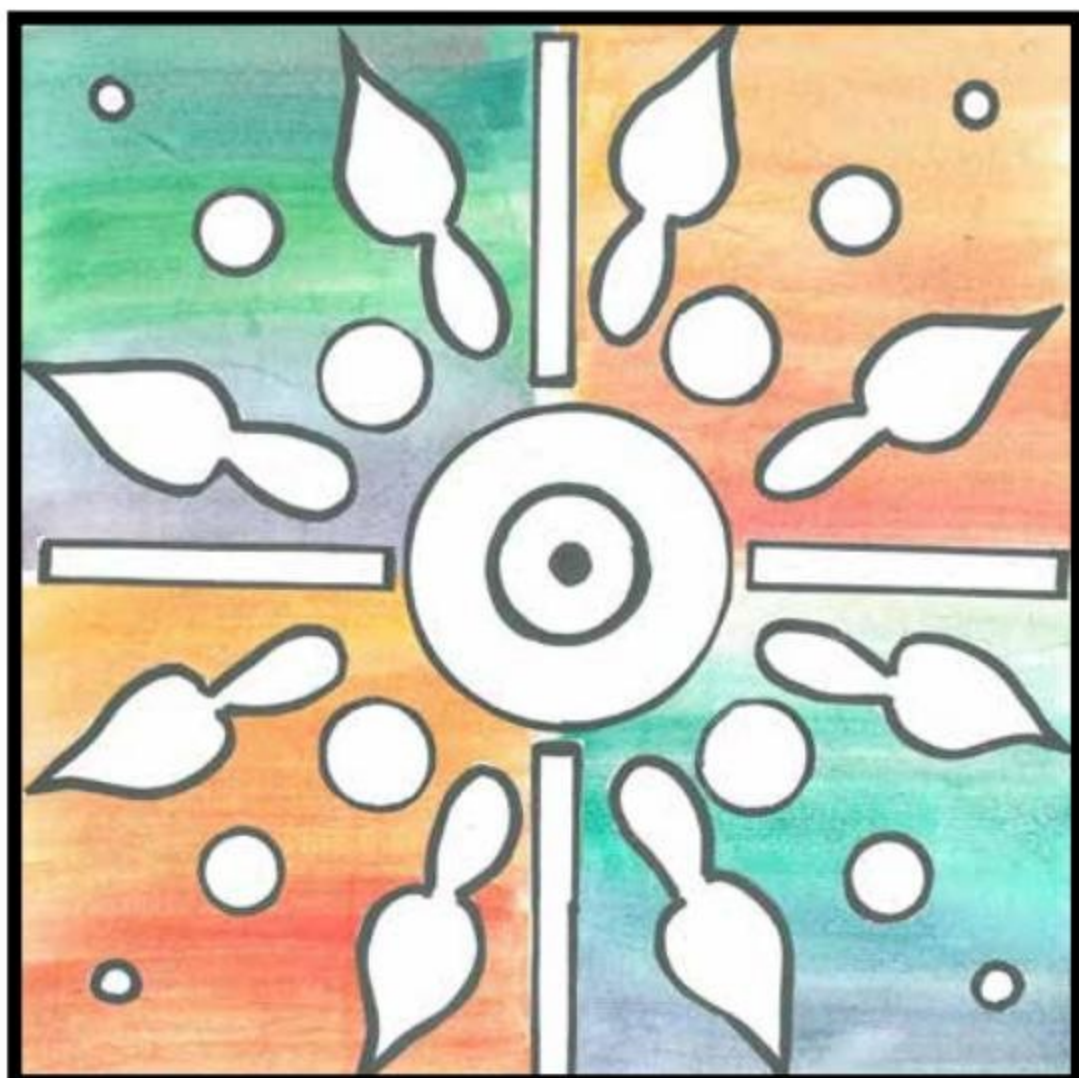
S čim se ukvarjate doma?

Rada kolesarim z možem, grem s kakšno prijateljico na daljši sprehod, rada tudi preberem kakšno knjigo. Velikokrat tudi pazim vnučke. Z večjim pečeva, lepiva in raziskujeva, z manjšim pa se igrava skrivalnice. Vedno se skrije na enako mesto in ga moram iskati.

Bi radi kaj sporočili učencem naše šole?

Lahko so veseli, da imajo takšne materialne pogoje in učitelje, s katerimi se lahko pogovarjajo oz. dogovarjajo. Skratka, cenite to, da imamo uspešno medsebojno komunikacijo, da se med seboj razumemo in smo si dobri – vse to je namreč tudi meni zelo všeč.

Tita Majerič in Saša Arnuš, 9. b

POGOVARJALI SVA SE TUDI Z VZGOJITELJICO, GO. ZDENKO BROMŠE.

Nam lahko poveste kaj več o sebi?

Dopolnila sem 58 let. Otroštvo sem preživela pri starših. Po končani osnovni šoli sem se vpisala na pedagoško šolo, smer vzgojiteljica. Po končanem šolanju sem opravila pripravništvo in strokovni izpit ter se zaposlila. Po nekaj letih službovanja v vrtcu sem odšla v tujino in se po dveh letih vrnila. Takrat sem bila zaposlena v cvetličarni, kjer sem pridno pridobivala znanje. Po petih letih sem dobila novo priložnost v vrtcu in delu z otroki kot pomočnica vzgojiteljice.

Ste že od malega sanjali, da boste vzgojiteljica? Če ne, kateri poklic ste hoteli izbrati?

Najprej sem sanjala o poklicu administratorke, vendar sem se po spoznavanju poklicev odločila za vzgojiteljico. Takoj sem spoznala, da sem se prav odločila, saj v tem poklicu neizmerno uživam.

Koliko let je trajalo vaše šolanje? Katerega dogodka se najbolj spomnite?

Šolala sem se 4 leta in nato opravila eno leto pripravništva. Spomnim se, kako sem se ponoči odpravila na avtobus in je bila popolna tema. Bilo me je strah, zato sem se vrnila domov in ugotovila, da je bila ura komaj 3 zjutraj.

S koliko starimi otroci najraje delate? Vas to delo veseli?

Najraje delam, pravzaprav uživam, z jasličnimi otoki. Na začetku njihov jok,

potem nasmešek in objemi, ljubkovanje, prvi koraki in še bi lahko naštevala. Spremljanje njihovega razvoja me neizmerno osrečuje. Tam sem res vedno z glavo in srcem.

Koliko let ste že vzgojiteljica in kaj vas v tem vrtcu najbolj veseli?

Vzgojiteljica sem postala pred 40 leti, z otroki pa delam že več kot 30 let. Najbolj me seveda veseli delo z otroki in vse, kar je povezano z njimi. V veselje mi je tudi to, da imam dobre sodelavke, s katerimi se razumem in delo poteka v prijetnem vzdušju, kar mi v teh letih daje še dodatno motivacijo.

Pomislite kdaj nase, ko vidite druge otroke, ki jih pazite?

Ja, včasih pomislim. Spomnim se svojega otroštva, ki pa je bilo zelo drugačno od tega, ki ga živijo današnji otroci. Vesela sem bila že sveže žemljice ali pa morda že preveč zrele banane, ki jo je mama prinesla iz tržnice. Tudi vzgoja mojih staršev je bila drugačna.

Se otrok, ki ste nas pazili, spomnite tudi sedaj, ko smo že večji?

Seveda se vas spomnim. Lahko bi rekla, da se spomnim večine teh otrok, res pa je, da se ne spominjam imen nekaterih otrok. Ko vidim katerega od teh otrok, se mi v glavi odvrti film iz tistih časov.

Se vam je kak dogodek še posebej vtisnil

v spomin?

Takšnih dogodkov je veliko. Nekateri dogodki so bili lepi, veseli, drugi malo manj. Spomnim se triletne deklice, ki se ni želela pogovarjati. Celih 6 mesecev nisem slišala njenega glasu. Ko smo se nekega februarskega dne odpravljali z otroki na sneg, je prišla k meni in povedala, da ima nov kombinezon. Ja, takrat sem bila res prijetno presenečena. Ta deklica je od takrat govorila z menoj in tudi z vrstniki.

Je katera stvar, ki jo želite predati mlajši generaciji?

Sledite svojim sanjam in ciljem. Bodite pogumni in vztrajni, kajti pota življenja so včasih tudi trnova, a tudi to se da premagati.

Saša Arnuš in Tita Majerič, 9. b

UČENCI NAŠE ŠOLE

Brina, povej nam kaj o sebi.

Stara sem 14 let in obiskujem 9. razred. Sem velika ljubiteljica umetnosti, predvsem v povezavi z glasbo in plesom, sicer pa so mi zelo pri srcu tudi knjige.

Če bi se na urniku vedno pojavljali le trije predmeti, katere bi izbrala?

Matematiko, kemijo, kot tretji predmet pa fiziko ali slovenščino.

Že veš, kje boš nadaljevala šolanje?

Najverjetneje na Gimnaziji Ptuj.

S čim vse se ukvarjaš izven šole?

Obiskujem 6. razred klavirja na Glasbeni šoli Karol Pahor Ptuj in že 5. leto plešem hip hop v Plesnem klubu Mambo. V prostem času se občasno preizkusim v igranju kitare, zanima pa me tudi fotografija.

Na katere svoje dosežke si najbolj ponosna?

Seveda se razveselim vseh dosežkov, saj je vanje običajno vložena veliko časa in predvsem truda. Vsekakor pa je na prvem mestu zlato Vegovo priznanje, ki sem ga osvojila v preteklem šolskem letu.

Imaš najljubši citat ali moto, ki bi ga delila z bralci?

Predvsem bi jim želela sporočiti, naj vedno sledijo svojim željam in ciljem ter vztrajajo pri tem, kar jih najbolj osrečuje.

*Brino sva spraševali
Nika Kralj in Teja Feguš*

DEJAVNOSTI V SKUPINI SONČKI

V skupini Sončki smo mesec november posvetili pravljici Pod medvedovim dežnikom avtorice Svetlane Makarovič. S pomočjo zgodbe smo se skozi različne dejavnosti učili solidarnosti in pomoči. Med igranjem in ob konfliktih smo ugotavljali, komu smo bolj podobni – prijaznemu medvedu ali sebični lisici. Ker je bila pravljica otrokom zelo všeč, smo jo dramatižirali in na ogled povabili tudi starše. Otroci so se naučili komunikacije, improvizacije in nastopanja pred občinstvom. V igro smo vključili tudi petje in igranje na instrumente. Izdelali smo že nekaj lutk živali, ki nastopajo v zgodbi, v mesecu januarju pa bomo nadaljevali z izdelovanjem in uprizorili lutkovno predstavo.

Katja Vajda in Sanja Kesar

MALA MLEČNA TRŽNICA

Otroci iz skupine Zmajčki imajo zelo radi mleko. Ko imamo za zajtrk mleko, se velikokrat pogovarjajo, kako ga pridobimo in kakšnega okusa je, zato smo se odločili, da bi en dopoldan preživeli kot kuharji in pripravili nekaj zdravih jedi, ki jih pripravimo iz mleka. Najprej smo se povezali z gospo Anjo Pignar, ki nam je predstavila pripravo domačih babičinih »sirekov«, ki jih pripravljajo na njihovi kmetiji in prodajajo na lokalni tržnici.

Sami smo poiskali recepte ter pripravili nekaj zdravih skutinih namazov in bananin frape. Igralnico smo spremenili v pravo malo mlečno tržnico in nanjo povabili prijatelje iz skupine Oblački. Otroci so bili zelo ponosni na pripravljene jedi in so komaj čakali, da jih lahko poskusijo.

Tanja Majerič in Aleksandra Sok

O ČEBELAH IN MEDU

Teden, ki nas je vodil k tradicionalnemu slovenskemu zajtrku, smo v skupini Lunice preživeli ustvarjalno. Raziskovali smo, kako nastane med, delo pridnih čebel, kako je sestavljen čebeljak ...

Sami smo izdelali mali čebeljak, ki je privabil čebele, katere so otroci izdelovali iz lesa in papirja, v satnice pa smo zapisali izjave otrok o vsem, kar so novega spoznali. Mali čebelar Mihael je prinesel svojo opremo čebelarja in nam jo z veseljem predstavil. Teden smo zaključili s tradicionalnim slovenskim zajtrkom ob pesmi Čebelarja.

Sandra Prapotnik in Nataša Žnidarič

NA KMETIJI

Ob opazovanju konjev so otroci v skupini Lunice izrazili željo, da bi se kakšen dan odpravili na kmetijo in tam pomagali pri delu.

Otroci so v vrtec prinesli orodje – samokolnice, grablje, lopate, si obuli škornje in polni pričakovanj smo se odpravili na delo.

Gospa Ivanka Žnidarič nas je prijazno sprejela in nam povedala, da ji bomo pomagali pri hranjenju živali. Seveda ni bila potrebna nobena posebna spodbuda, saj so malčki komaj čakali, da bodo nahranili bike in konje.

Po končanem delu na kmetiji smo se odpravili v vrtec na zaslužen kosilo.

Bilo je nepozabno doživetje, ki ga bomo spomladi zagotovo še ponovili.

Sandra Prapotnik in Nataša Žnidarič

NA OGLEDU DOMINKOVE DOMAČIJE

Jesen je čas, ko se srečamo s starimi kmečkimi običaji, ki so jih opravljali ljudje nekoč: ličkanje in luščenje koruze, trebljenje buč, klopfanje sončnic, pobiranje krompirja ... V želji, da bi otrokom čim bolj približati ta opravila, smo se po predhodnem dogovoru z Občino Gorišnica odpravili na staro Dominkovo domačijo.

Pred domačijo nas je pričakala gospa Irena Trunk, ki nas je skozi zgodbo slikovito popeljala v čas preteklosti, ko je v stari panonski hiši še žive-la gospodinja Kata. Otrokom je bil

takraten način življenja zelo zanimiv in vidno drugačen od sedanjega. Najbolj zanimiv se jim je zdel gospodarski del poslopja, v katerem so živele živali. Kako pa so poskrbeli za hrano živali v tistem času? Tako, da so delali, se družili in opravljali jesenska opravila. Tudi mi smo se preizkusili v starih kmečkih običajih. Otrokom je bilo najbolj všeč luščenje koruze ter soje, najmanj pa trebljenje buč. Bučnice smo si posušili in si pripravili »bučni čips« za dolge zimske dni.

Lidija Domanjko, Tanja Majerič

Liana, skupina Zmajčki

Neli, skupina Zmajčki

OBISK GRAJSKEGA CENTRA ZA DRUŽINE TER RAZSTAVE MALIH ŽIVALI V ORMOŽU

V četrtek, 25. 10. 2018, smo se otroci ter vzgojiteljice z avtobusom odpeljali na naš tako imenovani dopoldanski izlet v Ormož. Za nekatere otroke je bilo pravo doživetje že sam pogovor o tem, s čim se bomo peljali. Na šolskem postajališču nas je pričakal velik avtobus, ki nas je odpeljal v Ormož.

Najprej smo se odpravili v ormoški grad, kjer ima nove prostore grajski center za družine. Gospa Mojca Kovačič nas je prijazno sprejela in eno skupino napotila v grajsko igralnico, kjer so otroci imeli možnost preizkusiti njihov didaktični material. Druga skupina je medtem v grajski ustvarjalnici ustvarjala strašne buče iz papirnatih trakov. Skupini sta se kasneje zamenjali.

Odpravili smo se še na ogled razstave malih živali, ki jo vsako leto pripravljajo člani Društva gojiteljev malih

pasemskih živali Ormož. Otrokom so bile najbolj všeč papige, purani, zajčki ter golobi, ki so stali na eni nogi.

Tanja Majerič, Lidija Domanjko

Tjaša, skupina Zmajčki

Patrik Svit, skupina Zmajčki

POHODNIŠTVO

V vrtcu Gorišnica imamo 16 malih pohodnikov. Enkrat mesečno se zberemo in se odpravimo do zastavljenega cilja.

Prvi pohod smo izvedli v petek, 12. 10. 2018. Odšli smo do bližnjega gaja, kjer smo si pripravili poligon in premagovali najrazličnejše naravne gibalne naloge. Po končanem razgibavanju smo imeli težko pričakovano malico iz nahrbtnika. Polni prijetnih doživetij smo se odpravili nazaj v vrtec.

Na drugi pohod smo se odpravili v petek, 16. 11. 2018. Odšli smo v bližnji gozd. Poiskali smo lokacijo, kjer smo zgradili hiško za škrate, da bi v njej pohodnike čakal zaklad. Mi ga bomo iskali v decembru, ko pripravljamo nočni pohod. Po opravljenem delu smo se okrepčali in poveselili okrog postavljene hišice. Nasmeljani obrazi in dobra volja pohodnikov je več kot dokaz, da uživajo v druženju.

Nevenka Maltarič in Simona Žnidarič Tomažič

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK V NAŠEM VRTCU

V vrtcu Gorišnica smo od 14. do 16. 11. 2018 pripravili dejavnosti na temo tradicionalnega slovenskega zajtrka. Skupaj z otroki smo si pripravili malo drugačne dejavnosti. Pogovarjali smo se o pomenu zdrave prehrane, o domači hrani, o lokalno pridelani hrani ... Otrokom smo razložili pomene besednih zvez in jih spodbudili k razmišljanju o zdravi hrani.

V sredo smo likovno ustvarjali, izdelovali plakate in pekli medenjake. Skupine so se po želji same odločile, kaj bodo počele. Večina skupin je likovno ustvarjala in izdelovala plakate o zdravi prehrani. Ob tem so se pogovarjali o pomenu lokalne pridelave. Otroci so izrezovali živila in jih razvrščali v množice, izdelovali so čebelnjak in slikali panjske končnice ... V starejših skupinah smo se odločili za peko medenjakov. Nekatere skupine so k peki povabile še babice, ki so jim pri pripravi testa pomagale. Za peko medenjakov smo uporabili gospodinjstvo učilnico, da so otroci lahko opazovali spreminjanje testa ob toplotni obdelavi.

V četrtek smo za vse skupine v večnamenskem prostoru vrtca pri-

ravili vrtca zdrav kino. Razdelili smo se na dva dela. Skupine prvega starostnega obdobja so si ogledale risanko Čbelica Maja. Skupine drugega starostnega obdobja so si ogledale risanko Zverjašek. Ob ogledu risanke smo se sladkali s suhim sadjem namesto s kokicami.

V petek smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Otroke smo ob uživanju zajtrka poučili o hrani, ki smo jo uživali. Predšolski skupini sta si ogledali kratek kulturni program, ki so ga ob

tem dnevu pripravili šolarji. Po zajtrku so nas obiskali čebelarji Čebelarkega društva Gorišnica in se nam predstavili. Povedali so nam, kako se med pridela, čemu ga uporabljamo, kakšne so njegove prednosti, kako čebelarji skrbijo za čebelnjak, kdo vse živi v čebelnjaku ...

Tako smo zaključili tridnevno dogajanje ob tradicionalnem slovenskem zajtrku.

Lidija Domanjko

ZDRAVA PREHRANA V SKUPINI MAVRICA

Otroci skupine Mavrica smo se v tednu, ki je bil posvečen slovenskemu tradicionalnemu zajtrku, veliko pogovarjali o zdravi prehrani. Spoznavali smo zelenjavo, sadje, kruh, meso ... se pogovarjali o pomembnosti uživanja zdrave hrane in pa tudi hrane, ki ni zdrava, če jo uživamo v prevelikih količinah. Otroci so napolnili nakupovalne vrečke z zdravo in nezdravo hrano. To je bila ena izmed dejavnosti. Zbirali so fotografije s hrano, jo razvrščali in nato nalepili v izrezane nakupovalne vrečke. Po končani dejavnosti smo se odpravili v trgovino, kjer smo si ogledali police z zdravo in nezdravo hrano in jo poimenovali.

Vzgojiteljici Nevenka in Zdenka

AN UNFORTUNATE CHRISTMAS

It's December the 24th,
a cold, dark night.
Everyone's asleep,
there's no one in sight.

But it isn't all quiet.
Oh no it's not!
It's a real riot,
as loud as it got.

Everyone's snoring!
Each animal grouses.
The sound is pouring
from people's houses.

Then suddenly a silhouette
appears in the sky.
Hey look it's Santa Claus,
eating a giant pie!

It was a bad decision,
to eat it all.
He was too heavy,
sleigh started to fall.

Then right before crashing
onto the ground,
Santa jumps out,
while screaming out loud.

He lands in a chimney,
outside the town
and sadly gets stuck,
cause he's oh so round.

Nobody got presents.
No one at all.
It was a shame,
for children so small.

This was the story.
The worst Christmas of all.
A failure in all its glory
caused by Santa's fall.

Nika Kralj & Teja Feguš

CHRISTMAS EVE

One night before Christmas I saw a light in my room. I came in my room, but no one was there. I thought it was just a coincidence. In a few minutes the light was on again. I looked in my room and there was a weird man. I asked him what he was doing in my room, but he didn't answer. He took me out of my house and said that he was Santa's assistant Paul. I didn't believe him, of course. He said that Santa was waiting for me. We went in my neighbors' garden. I saw the sleigh and the reindeer. He put me into his sleigh and we flew up in the sky. A few minutes later we landed in some kind of basement. He took me upstairs and down the hallway to the kitchen. I saw cookies. I ate them all. They were delicious. Paul said that Santa was coming. He poured me a cup of tea. In a few moments I noticed a tall and fat old man with a long, white beard. It was him - Santa! I couldn't believe my eyes. He said: "I hope you will help me." I had no idea what was going on. Santa said that his other assistants wouldn't help him, because they wanted to celebrate Christmas with their families. Only Paul stayed in my house. He told me that he wanted me for his job for no special reason. He just saw me in my neighborhood. I gladly accepted his offer. Santa took me into his workshop where I saw many presents. He

told me his working plan and then I started working. Paul and I started wrapping the presents. We were done in a few hours. Then Santa, Paul and I sat in the sleigh and flew away. We were almost half way when we realized that we had forgotten the presents, so we went back in his house. We packed all the presents and flew back to the sky. It was all good until we realized that Paul was missing. We didn't know where exactly we had lost him. We looked everywhere. It was around 10 o'clock in the evening. We found Paul at the market where he was buying some sweets. We took him with us and went back up in the sky. Suddenly, Paul fell off the sleigh and landed in the garbage. Santa and I went back to take Paul with us when all of a sudden, a cat attacked Paul. After a long fight with the cat, Paul finally sat in the sleigh. After 15 minutes I realized that the Christmas was over. It was already 3 o'clock in the morning. When I told that to Santa, he started crying. When he was crying, nobody was driving the sleigh, so the sleigh started spinning round and round. This time we all fell off the sleigh. At that very moment I fell off my bed realizing that the whole story about Santa and Paul was actually only a dream.

Lana Lindič, 8. b

CHRISTMAS QUIZ

1. What do we prepare for Santa when he brings us presents?
2. What do children find under the Christmas tree on Christmas day?
3. Who helps Santa with presents?
4. What are most famous Christmas songs?
5. How many reindeer does Santa have?
6. What's the name of the main reindeer?
7. Where is Santa from?
8. How does Santa travel?
9. What does Santa wear?
10. What do we put on Christmas tree?

Pupils from class 8. a and 8. b

- ANSWERS:
1. Milk and cookies.
 2. Presents.
 3. The elves.
 4. Last Christmas, Jingle Bells, White Christmas.
 5. Eight.
 6. Rudolf.
 7. North Pole.
 8. With his sleigh.
 9. A red coat, a black belt, black boots, white gloves and a red cap.
 10. Christmas decorations.

MOJA BABICA

Moji babici je ime Anka. Piše se Bezjak. Stara je 61 let. Visoka je 167 cm in težka 80 kg. Ima ovalen obraz in ravne, kratke, rjave lase. Oči ima rjave, obrvi pa tudi. Nos ima majhen in ozek. Rada se obleče v dolgo majico in dolge hlače. Po poklicu je ekonomski tehnik. V prostem času zelo rada bere in se igra z mano. Moja babica je zelo dobrodušna.

Matija Bezjak, 3. a

MOJA BABICA

Moji babici je ima Ana. Piše se Podgoršek. Stara je 57 let. Po poklicu je kmetijski tehnik. Visoka je 151 cm. Težka je 52 kg. Ima okrogel obraz. Na njeni glavi so ravni, kratki, temno rjavi lasje. Moja babica ima zelenomodre okrogle oči. Ima košate črne obrvi. Njen nos je srednje velik in ozek. Na nogi ima posebno materino znamenje.

Rada se oblači v športna oblačila. Je zelo dobrosrčna in prijazna. Med prostim časom rada peče, bere, se družijo z vnuki, kolesari z mano in se smeje. Mojo babico imam zelo, zelo rada.

Maša Šacer, 3. a

MOJA BABICA

Moji babici je ime Zinka. Piše se Reven. Stara je 55 let. Po poklicu je čistilka. Visoka je 156 cm. Težka je 56 kg. Ima okrogel obraz. Lasje so kratki in svetlo rjavi. Oči ima rjave barve. Ima majhen nos. Na desni nogi ima znamenje. Med prostim časom rada pospravlja in hodi v naravo. Ko je doma, se pogosto oblači v hlače. Rada ima otroke, se z njimi igra, rada se smeje. Je dobrosrčna in me ima zelo rada. Naredi najboljše palačinke.

Mia Strmšek, 3. a

SHAKESPEARE NA MALO DRUGAČEN NAČIN

Pri slovenščini smo 9. razredi obravnavali Williama Shakespeara. Morali smo prebrati knjigo z naslovom Zgodbe po Shakespearu, ki sta jo napisala Charles in Mary Lamb, nato pa iz prebranih zgodb ustvariti dramsko besedilo. Razdelili smo se v skupine po 3. Vsaka skupina je dobila svojo zgodbo. Naša skupina je dramatizirala zgodbo Macbeth, druge skupine pa Hamleta, Kralja Leara in Othella. Zgodbo, ki smo jo dobili, smo morali najprej spremeniti v pravo dramsko besedilo, ki smo se ga nato naučili in tudi uprizorili. Nekaterim (in tudi meni) je bilo laž-

je napisati besedilo, kot pa igrati, saj smo se morali pri igri res dobro vživeti v vlogo oz. celo v več vlog, ki smo jih igrali. Za čim bolj zanimivo in izvirno uprizoritev smo uporabili različne rekvizite in se oblekli v kostume, ki smo jih med prizori tudi zamenjali. Vsem nam je bilo zelo zanimivo gledati druge skupine, kako nastopajo, poleg tega pa smo tako smo na lažji in nam ljubši način spoznali zgodbe Williama Shakespeara. To je torej dokaz, da zna tudi slovenščina biti zabavna in zanimiva.

Saša Arnuš, 9. b

Ana Čurin Prapotnik, 4. a

Kadi bi bili tabini kot naša

Ustak se v našem razlikuje od naša, kadi se za pozitivno kadi za negativno lastnost. Dejstvo je, da so različne dobrodoile, saj poudarjajo naša malodan, hkrati pa lahko skupaj z njimi nasti tudi posameznikova osebnost, s tem ko se nauči sprejemati drugačnost.

Vendar so različne zaradi globalizacije vedno manj čiste.

Število ljudi, ki sledijo splošnim mnenjem o lepotnih ali karizmičnih idealih, se povečuje. Razen redkih posameznikov, takorekoc metliki izjem, so mestne ulice postale precej monotone. Nihče ni ne upa protivarno stopiti iz okvirjev, ki jih je namočala moderna družba. Tako pa se naše religije z množico in atomejo neopazni.

To zagotovo ni velja za protagonistke Höderndorfjeve pripovedi, trinajstletno Nika, ki izstopa glede na mnoge parametre. V toli bliski, čeprav je leto mlajša od Nika, poleg tega diskuje mnoge običajne dejavnosti, kar jo naredi v oči drugih popolno učence, se hkrati in Nika, česa se sama še poudarja naseda.

Va določeni točki v zgodbi pa si tudi ona razliki običajnosti, zato opusti vse običajne dejavnosti in se bolj posveti dogajanju v družini. Kljub temu pa jo še vedno spominja bratova ločenost, ki je nikakor ne sprejme in jo dela drugačno.

Nikina zgodba je odlično pokazatelj, kako pomembno je sprejemati različne. Namreč da se jih budi mo prikriti, se naučimo živeti z njimi. To se bo poznalo tudi na kvalitati našega življenja, saj bomo čez dan bolj sproščeni in poslušni naravnani.

Izkazka, ljudje pogosto porabljajo, kako pomembna je drugačnost, kar je velikokrat odraščanje kot Nikaova Nika, kar pa zagotovo ni.

Ština

Dora Šandor, 8. b

NAVDIH ZA PISANJE

Živela je kraljica, ki je iskala bogatega moža. Njeni prejšnji mož je imel predstavitev o sladkorčku, bilo mu je ime Andraž. Nastopal je v gledališki igri. Kraljici ta predstava ni bila všeč, zato je vstala in si začela domišljati nekaj o konju. Nato je odšla v knjižnico, Andraž pa na njivo k svojim prijateljem. Naslednji dan je na lotu zadel milijon evrov. Ko je za to izvedela kraljica, ga je takoj hotela imeti nazaj. Andraž pa je medtem že odšel in kraljice pod nobenim pogojem ni več hotel vzeti za svojo ženo. Poročil se je z Izzo, s katero sta imela 21 otrok. Andraž je priznal, da je Izzino ime zelo lepo, ker ima dva Z-ja.

Rok Petrovič, 6. b

Prejšnji ponedeljek je knjižnica dobila novo knjigo z naslovom Kraljica. Takoj, ko so sošolci to ugotovili, je izza vogala zdrvelo veliko učencev, ker so jo želeli predstaviti za bralno značko. Nekateri so se pri teku tako utrudili, da se niso mogli več vstati. To je bil velik izziv za vse. Na koncu jo je dobil moj prijatelj Andraž. Ko jo je začel brati, je videl, da ima milijon strani in da so vse črke majhne kot sladkorček.

Taj Kolarič, 6. b

všeč
njiva
knjižnica
milijon
domišljija
izza
konj
prijatelj
izziv
predstaviti
prejšnji
sladkorček
oddaja
Andraž
vstati
čevelj

Rad bi bil takšen kot stina.

Večina populacije na Zemlji se preprosto živi in miruje. A nekateri želijo termu izstopa bodisi zaradi različnih lastnosti, kot so lepota, inteligenca ali nezaključnih lastnosti mpr. vidnih posledic bolezenskega stanja, deformacij... Zato se mnogi ne želijo krstopati in želijo biti kot vsi ostali.

Med posamezniki, ki izstopajo, je tudi Jilka, protibogenostna mladinskega romana. Jilka na splošno je zelo bistra in se ukvarja z mnogimi dejavnostmi. Zveni edinstveno, toda dogajanja je navadna njena modroprečnost in umsko presaganje. Neki dekli nje. Jilka, da svoje drugačnost dojema kot nekaj pozitivnega in jo ponosna na svoje izmošnosti. Vendar pa je to ponosilo, da vsaki da je vliš zaničevanja ostalih, ki so poslušni ali na nje način zasili. Ker se spada tudi Jilkin brat Jago, ki pa se svoje drugačnosti sploh ne zaveda. Jilka se ga namuže in bi želi, da bi bil "normalen". A kaj sploh definira budo normalen? Normalno je po splošnem mnenju tisto, kar je stvar stvar. In vse, kar ne moremo definirati kot normalno, je ponosni zaničevano, negativno sprejeto. Najti ljudi se ližjo nevarnega, četudi nimajo upravičenega razloga. Zato ljudi kupujejo, kar je popularno in imajo radi enake stvari - želijo biti sprejeti.

Jilka, da bi se morali vsi trudi, da bi bili umikativni in se sprejeti take kot smo. In bi bil dolgočasen, če bi bili vsi enaki.

Jilka Kralj

MOJ DEDEK

Moj dedek Viktor za kapučino živi
in vedno se smeji,
se nikoli ne jezi
in ima otroke tri,
dva sina in hči.
Piše se kot mi
in fizik je za tri.
To pa je vse,
kar morate vedeti vi.

Špela Vidovič, 4. a

Voda teče

Voda teče, teče, teče
in ko steče,
nikoli več nazaj ne priteče.

Nihče vode ne išče,
ampak pogledaj,
ko voda steče,
bomo obžalevali,
da je nismo začeli iskati prej.

Voda nam umije lasiče,
splakuje straniče.
če vode enkrat več ne bo,
nihče preživel ne bo.

Sia Ozmeč, Jilka Najeriš,
Maša Rižnar, Teja Eguš

S KOLESOM V VESOLJE

Neke noči sem se zbudila, ker je v moje oči zasvetila močna svetloba. Bil je zvezdni utrinek, ki je posvetil skozi nevihtno nebo. Naenkrat je na moji okenski polici stalo pismo, na katerem je bilo zapisano:

Draga RAHELA,
prosim, pridi v vesolje na planet Mavrica, grozi nam velika nevarnost.
Pridi čim prej!
Da boš hitrejša, ti pošljamo raketno kolo.
Mavričani

Hitro sem se oblekla in jim odhitela na pomoč. Ko sem prišla tja, planet ni bil več tak, kot nekoč. Bil je črn, izsušen, brez vode, mavric, slapov in živali. Šla sem do kralja, ki mi je povedal, da so jih napadli prebivalci sosednjega planeta. Razjezila sem se in z zvezdo poletela do njih. Povedala sem jim svoje, prestrašili so se in naš mavrični planet spremenili v takega, kot je bil prej.

Odprla sem oči in ugotovila, da so bile le čudovite sanje.

Rahela Zamuda, 6. b

VODA

Voda je naše življenje
in nima meje.

Njena oznaka je H₂O
in brez nje ničesar ni bi bilo.

Je trdega, tekočega ali
plinastega agregatnega stanja
in nam daje veliko znanja.

Veliko je vredna, kot zlato –
brez njega bi bil svet pogubljen,
brez vode pa izgubljen.

Je prenos informacij brez hude ure,
odnos nesnage brez naše glave,
zdravilo za glavobol namesto Lekadol.

Ponosni smo lahko, da imamo vir,
i nam daje energijo
in veselja obilo.

Nina Štefanič, 9. a

... ge. Slave Šuman

Katero šolo ste obiskovali?

Obiskovala sem osemletko na OŠ Gorišnica, nato gimnazijo na Ptuju, kjer sem opravila tudi maturo. Študirala sem na Pedagoški akademiji v Mariboru, kjer sem si pridobila naziv predmetna učiteljica matematike in fizike.

Kdaj ste se začeli šolati in kdaj ste končali šolo?

Šolo sem začela obiskovati leta 1955, končala pa 1970. Zaposlila sem se leta 1969, ker je primanjkovalo učiteljev. Diplomirala sem v naslednjem letu.

Koliko predmetov je bilo takrat na urniku, jih lahko primerjate z današnjimi?

Bilo je manj predmetov. Ni bilo izbirnih predmetov in samo en tuji jezik. Nismo imeli napovedanega spraševanja. Učiti smo se morali sproti, saj nisi vedel, kdaj bo učitelj preveril tvoje znanje. Veliko učencev je razrede tudi ponavljalo.

Koliko je bilo učencev v vašem razredu?

V nižjih razredih nas je bilo okrog 40, v višjih pa manj, ker jih je veliko ponavljalo in so šolanje končali v nižjih razredih.

Kakšne so bile takrat kazni? Ali ste bili kdaj kaznovani in zakaj?

Kazni so bile stroge: packe z ravnilom, zaušnice, postavljanje v kot ...

Ne spomnim se nobenih kazni, ker

sem bila pridna učenka. Učitelji so me imeli za trmasto, ker sem se oglasila, če se je komu godila krivica.

Kaj vam je iz mladih let ostalo najbolj v spominu?

V 8. razredu sem se pretepala s sošolcem, z ravnilom sem razbila šipo. Razrednik je rekel, da je treba škodo poravnati. Rešila me je sestra, ki mi je dala denar.

Ali je bilo šolanje takrat zahtevnejše?

Mislim, da je bilo zahtevnejše zato, ker nam starši niso pomagali. Veliko bistrih otrok je ponavljalo, ker so bili prepuščeni sami sebi.

Ker ste bili po poklicu učiteljica, bi lahko primerjali čas vašega šolanja, vašega poučevanja in šolanja danes?

Ko sem hodila v šolo jaz, je bila šola

zahtevna in smo sami morali ugotoviti, kako se je treba učiti.

Ko sem jaz poučevala, je bil moj cilj, da učence naučim matematiko. Bila sem stroga. V začetku ure smo snov ponovili tako, da smo pregledali nalogo in se pogovorili o nalogah, ki so delale težave. Tudi spraševanje je potekalo pred vsemi učenci. Tisti, ki je bil vprašan, je reševal na tablo, ostali v zvezek. Učencem, ki niso dojemali, so pomagali sošolci, obiskovali so tudi dopolnilni pouk.

Pri sedanjem poučevanju imajo učenci preveč pravic. Učitelj mu ne more nič, če ne naredi domače naloge. Otrokom je treba postaviti meje in tudi zavedati se morajo svojih dolžnosti.

S čim se danes ukvarjate?

Moja starost je lepa. Dogaja se mi veliko lepega. Imam vnuke, ki jih ne prestando »gnjavim« z matematiko. Tudi veliko otrok iz vasi se prihaja k meni učit in nam zelo uspeva. Naredijo vse naloge, ki jih dam za samostojno delo doma in na tak način uspejo popraviti ocene. Z gibanjem pa poskrbim, da sem še zmeraj vitalna.

Bi kaj sporočili sedanjim učencem?

Učite se sproti, ne samo za oceno. Sploh matematika se gradi na starem znanju. Nisi »tip«, če pokadiš cigareto in kaj spiješ, ampak, če znaš matematiko, da lahko pomagaš sošolcem.

Vita Irgolič, 8. b

ŠOLSKA SHEMA 2018/19

Z novim šolskim letom je tudi v okviru nam vsem že dobro poznanega ukrepa skupne kmetijske politike EU v sektorju sadja in zelenjave ter mleka in mlečnih izdelkov, im. Šolska shema, čas za nove priložnosti.

Podobno kot v preteklem, je tudi v letošnjem šolskem letu na naši šoli potekal natečaj za izbor najboljšega logotipa in slogana Šolske sheme, ki bosta celo šolsko leto krasila plakat za izvajanje tega ukrepa na naši šoli. Nastalo je kar nekaj zanimivih izdelkov, s katerimi so učenke in učenci pokazali svojo ustvarjalnost in kreativnost.

Med številnimi izvirnimi in kreativnimi izdelki je bilo potrebno opraviti težko nalogo in izbrati samo enega – po mnenju učiteljev je najprepričljivejši logotip narisala Dora Šandor, učenka 8. b, najbolj kreativni slogan pa je nas-

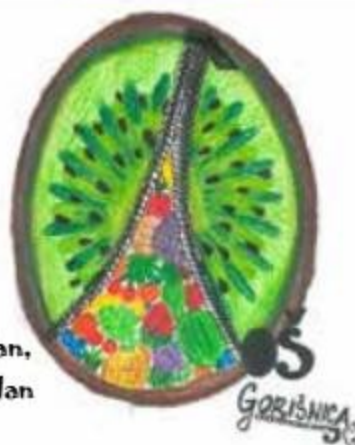
tal pod peresom Metke Sok, učenke 7. b. Avtorici sta za svoje delo bili nagrajeni s knjižno nagrado.

Z izbranim logotipom in sloganom, ki smo ju slogovno in likovno oblikova-

li, smo oblikovali plakat za izvajanje Šolske sheme na naši šoli v šolskem letu 2018/2019, ki bo izobešen na vidnem mestu v šoli.

Mateja Matjašič Pevec

»Šolska shema« Evropske unije

En sadež na dan,
pa si fit ves dan

**Naša osnovna šola sodeluje v »šolski shemi« Evropske unije
s finančno podporo Evropske unije.**

Mentorja: Aleš Pevec in Mateja Matjašič Pevec

Odgovorna urednika: Aleš Pevec in Mateja Matjašič Pevec

Uredniški odbor: Učenci OŠ Gorišnica, vključeni k izbirnemu predmetu

Vzgoja za medije in interesni dejavnosti Umetnost

Slike in risbice: Maja Bencek in Boštjan Rihtar

Foto: Otroci 8. b razreda, Mateja Matjašič Pevec, Klementina Lindič

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Alinea tisk

Tisk: Alinea tisk d.o.o., Naklada: 600

Izdajo časopisa sta omogočili Osnovna šola Gorišnica in Občina Gorišnica

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

UČITELJI

May your heart be filled with warmth and good cheer throughout the year! Wishing you lots of love, joy and happiness. Merry Christmas and a Happy New Year!
Your English teacher Maja D.

Želim vam toliko optimizma, da ga boste lahko dajali drugim;
toliko moči, da vas ne bo zlomila nepopolnost sveta;
toliko miru, da boste ohranili jasne oči in smisel za lepoto tistih najbolj vaših trenutkov življenja.
Pomočnica ravnateljja, Klementina Lindič

V novem letu želim,
naj se uresničijo vse želje, pričakovanja in sanje, leto 2019 pa naj bo radodarno tudi z zdravjem, dobro voljo ter obilo ljubezni v krogu družine in med prijatelji.
Vzgojiteljica Tanja Majerič

Vsem, ki ustvarjamo našo šolsko zgodbo želim, da bi bili zdravi in zadovoljni. Tako bomo lahko še naprej ustvarjali, se veselili, ohranjali prijateljstvo, si pomagali in se spoštovali. Praznike pa preživimo čim lepše med svojimi dragimi.
Učiteljica Irena Forštnarič

Vsem želim veliko sreče, zdravja in pozitivnih misli, katerih ni nikoli preveč. Lep, čarobni Božič vsem!
Vzgojiteljica Lidija Domajnko

UČENCI ŠOLE

V novem letu vam želim mir in veselje in naj se vam uresničijo želje.
Tai Starčič, 9. b

Vsem želim lep, srečen in vesel Božič ter veliko zdravja in lepih uspehov. Naj se vam uresničijo vse želje in zadani cilji.
Teja Feguš, 9. b

Naj v praznikih veliko bo topline in veselja, da uresniči se vsaka skrita želja. V novem letu vse naj bo lepo, z novimi spoznanji in izkušnjami prežeto.
Nika Kralj, 9. b

Vsem želim lepe praznike, da bi se imeli radi, da bi bilo čim več lepih besed, da bi prevladovalo vse, kar je pozitivno. Želim vam zdravja, dobre volje, sreče in poštenosti.
Nina Štefanič, 9. a

Želim vam srečen in zdrav Božič, naj se vam izpolnijo vse želje. Če je vaša želja poleteti v nebo, pa naj bo, kar bo! Vesel Božič in srečno novo leto!
Rahela Zamuda, 6. b

Želim vam veliko skupnih ur z ljudmi, ki jih imate radi.
Naja Geč, 6. b

Želim vam polno veselja, zabave in sreče med prazniki, ki se bližajo. Delite srečo tudi drugim in se veselite. Naj vas sneg preseneti ...
Mihajlo Timarac, 6. b

V novem letu vam želim veliko sreče in čim več časa, preživetega z najbližjimi.
Pia Ozmec, 9. b

Želim vam vesel Božič in srečno novo leto ter da bi imeli veliko dobrih ocen.
Alja Zamuda, 4. a

Dragi bralci,
med prazniki, ki so za ovinkom, se družite z družino ter z vašimi ljubljenci. Bodite zadovoljni z vsakim darilom, saj se Božiček (starši) zelo trudijo za vas, v novem letu pa pazite na poškodbe ... in po pameti!
Kiar Vertič, 6. b

VRTEC

Čeprav smo še MAJHNI, zmoremo veliko, in čeprav je »samo« voščilo, je le-to od nas za vas naše srčno darilo.

Želimo vam:
OTROCI SKUPINE OBLAČKI

MIHA MODLIC: želim, da bi se ljudje čim manj prepirali in da bi se veliko pogovarjali.

LANEJ: želim, da smo vsi prijatelji.

ANŽE: želim, da bodo ljudje po svetu veseli.

LIJA MAJERIČ: želim, da bi se radi skupaj igrali in imeli nasmejani srček.

ZALA PAUL: želim, da se bodo ljudje objeli in imeli radi.

JASA: želim ljudem, da imajo dobro srce in da se imajo v družini radi.

OTROCI SKUPINE ZMAJČKI

TJAŠA: Želim si, da bi bila zdrava, pa da bi se ati in mami z mano igrala.

ADAM: Jaz pa si želim, ke bi mi ati in mami kupla zvezek, ke bi lahko v jega risa. Pa še želim, ke dedija Stanka ne odnesejo parklji.

ERAZEM: Želim si, da bi dobil lepe igrače, pa da bi imel lep božič.

JAKOB: Želim si, da me Anže ne bi jezil, mi podiral tiste ceste in razmetaval sobe.

PATRIK: Jaz si želim, da bi lepa darila dobil in da mi oči in mami dovolita, da grem v svojo sobo in nekaj delam.

LIANA: Jaz pa hočem, da bi moji starši bili srečni. Pa da bi moja mama pridno rožice nabirala.

NIKA: Želim si, da bi moja mami in ati bila srečna, pa bi se skupaj igrali, pa za Božič naredli snežaka.

